

(2) Службеном лицу из става 1. овог члана може се утврдити посебна накнада за прековремени рад приликом извођења геодетско-техничких радова за потребе посебног поступка експропријације, те за спровођење посебног поступка експропријације, у складу са чланом 6. Закона о накнадама за вршење услуга премјера и коришћење података катастра непокретности и катастра земљишта.

(3) Накнада из става 2. овог члана утврђује се за сваки прековремени сат рада, на начин да лицу са високом стручном спремом припада накнада од 40 КМ, лицу са средњом стручном спремом накнада од 30 КМ, а записничару накнада од 20 КМ.

(4) Средства за накнаде из ст. 2. и 3. овог члана сноси корисник експропријације, а исплаћују се у складу са чланом 7. овог закона.

Члан 17.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-620/26
20. маја 2026. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

1151

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, предсједник Републике д о н о с и

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ТУРИЗМУ

Проглашавам Закон о туризму, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветнаестој редовној сједници, одржаној 20. маја 2026. године, а Вијеће народа 29. маја 2026. године констатовало да се усвојени Закон о туризму не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-1863/26
2. јуна 2026. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Проф. др **Синиша Каран**, с.р.

ЗАКОН О ТУРИЗМУ

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона Члан 1.

Овим законом уређују се облици планирања и развоја туризма на територији Републике Српске, права и обавезе туристичких субјеката, услови за обављање туристичке дјелатности, услуге у туризму, промоција и унапређење туризма, подстицаји у туризму, евиденција у туризму, управни надзор и друга питања од значаја за развој и унапређење туризма.

Начела у туризму Члан 2.

Уређење односа у области туризма заснива се на начелима:

1) интегралног развоја туризма и пратећих дјелатности као чинилаца укупног привредног и друштвеног развоја, којим се у складу са законом обезбјеђује спровођење међусобно усаглашених планова и програма,

2) одрживог развоја туризма као усклађеног система техничко-технолошких, економских и друштвених активности, који се заснива на економском развоју, очувању природних и културних добара, очувању и развоју јединице локалне самоуправе,

3) повећања ефикасности и одговорности у области коришћења, управљања, заштите и унапређења туристичког простора,

4) обезбјеђивања јединствених стандарда за пружање услуга у туризму,

5) партнерског односа приватног и јавног сектора и цивилног друштва приликом планирања, обликовања и пласмана туристичког производа на тржишту,

6) обезбјеђивања јединствене, јавне и електронске евиденције регистрованих и евидентираних података из области туризма,

7) поштовања људских права и достојанства особа са инвалидитетом, равноправности и забране дискриминације у туризму у складу са прописима којима се спречава дискриминација особа са инвалидитетом,

8) садржаним у Етичком кодексу у туризму Свјетске туристичке организације Уједињених нација (UNWTO),

9) планирања и остваривања политике развоја туризма у складу са Стратегијом развоја туризма.

Основни појмови Члан 3.

(1) Појмови који се користе у овом закону имају следеће значење:

1) туризам је скуп односа и појава које произлазе из путовања и боравка посјетилаца неког мјеста, ако се тим боравком не заснива стално пребивалиште и ако са таквим боравком није повезана никаква њихова привредна дјелатност,

2) туриста је физичко лице које најмање 24 сата борави ван мјеста свог пребивалишта ради задовољавања културних, друштвених, социјалних, историјских и других потреба, релаксације и одмора, а без сврхе стицања добити,

3) корисник туристичке услуге је туриста, путник, потрошач или друго физичко лице које непосредно користи услуге туристичких субјеката из овог закона,

4) туристичка дестинација је одредиште туристичког путовања које својом опремљеношћу и формираном туристичком инфраструктуром и супраструктуром омогућава прихват и боравак туриста,

5) туристичка инфраструктура су објекти за информисање, одмор, снабдијевање, рекреацију, едукацију и забаву туриста, а под тим се подразумевају: скијалишта, купалишта и плаже, тематски и забавни паркови, туристички информативни центри, центри за прихват туриста и посјетилаца, одморашта поред путева, објекти туризма на води, отворени и затворени објекти спортске рекреације, мале вјештачке акумулације са купалиштем, базени за купање, велнес објекти, забавно-рекреативне стазе и путеви (трим-стазе, стазе здравља, видиковци, панорамски путеви, бициклистичке стазе, пјешачке стазе, стазе за моторне санке и слично), уређене обале ријека и језера, објекти за посматрање природних ријеткости, објекти за предах и краће задржавање туриста, објекти за авантуристичке активности и друго,

6) туристичка супраструктура су угоститељски објекти, галерије, изложбени, конгресни и забавни објекти који су у непосредној вези са угоститељским објектима и објектима спортско-рекреативног садржаја или са њима чине јединствену цјелину,

7) узансе у туризму су правила којима се уређују пословни обичаји настали из уговора о пружању туристичких или угоститељских услуга, које се примјењују ако су их странке уговориле или ако из околности произлази да су хтијеле њихову примјену, а дефинишу се у оквиру коморских удружења,

8) виша сила је спољни догађај који се није могао предвидјети, избјећи или отклонити, а који је својим наступањем утицао на реализацију туристичког пакет-аранжмана,

9) пребукирање је мултипликовање броја потврђених резервација од појединих пружалаца услуга који пружају услуге смјештаја или туристичких агенција, а посљедица

тога је непружање услуге смјештаја или непружање услуге на уговорени начин,

10) туристички пакет-аранжман је уговорени посао који подразумијева унапријед утврђену комбинацију од најмање двије појединачне услуге које се састоје од услуге превоза, смјештаја или других туристичких и угоститељских услуга, чинећи цјелину, а пружају се у времену дужем од 24 сата или укључују бар једно ноћење, те се као такве продају по укупној унапријед утврђеној цијени, аранжман може обухватити и друге туристичке услуге које нису споредне услуге превоза и смјештаја, а чине значајан дио укупне цијене,

11) факултативна услуга је услуга која може бити садржана у програму путовања, а не чини његов обавезан елемент, од које не зависи реализација туристичког пакет-аранжмана и чија цијена није урачуната у продајну цијену туристичког пакет-аранжмана (излети, улазнице, разни видови осигурања и сл.),

12) излет је унапријед припремљена комбинација двију или више туристичких услуга (превоз и друге туристичке услуге) у трајању краћем од 24 сата, не укључује ноћење, а које туристичка агенција нуди на продају по утврђеној цијени,

13) туристичка група је организована група од десет или више туриста којој туристичка агенција по унапријед утврђеном програму пружа туристичку услугу,

14) туристички производ је комплексан и повезан склоп појединачних физичких услуга и производа из различитих комерцијалних и некомерцијалних домена које туриста, односно посјетилац конзумира за вријеме туристичког путовања,

15) домаћи туризам подразумијева туристичка путовања и боравак домицилног становништва (резидената) у различитим туристичким дестинацијама унутар граница сопствене земље,

16) рецептивни туризам се односи на туристе нерезиденте који бораве у Републици Српској (у даљем тексту: Република), односно Босни и Херцеговини (БиХ),

17) кластер чине географски концентрисане, међусобно повезане организације из сродних или различитих дјелатности које се формално или неформално удружују ради јачања појединачних организација учесника у кластеру и кластера као цјелине,

18) електронска евиденција у туризму је јединствена, електронска, централна база података о регистрованим или евидентираним субјектима који обављају послове из области туризма, а који су регистровани или евидентирани у складу са прописима, као и о другим подацима о туристичким субјектима који се региструју или евидентирају у складу са овим законом,

19) дестинациска менаџмент организација је организација која управља туристичком дестинацијом - туристичким мјестом, кроз удруживање више организација и интересних група (туристичке организације градова/општина, туристичке агенције и угоститељи који пружају услуге смјештаја, исхране и пића, као и други јавни и приватни субјекти),

20) дестинација за одрживи развој туризма је подручје јединице локалне самоуправе или ужа просторна цјелина на подручју јединице локалне самоуправе која испуњава услове за одрживи туризам у складу са овим законом,

21) подстицајне мјере у туризму представљају финансијске и друге врсте подстицаја из буџета Републике Српске туристичким субјектима ради унапређења њиховог пословања и развоја туризма Републике.

(2) Поједини изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумијевају оба пола.

ГЛАВА II ПЛАНИРАЊЕ И РАЗВОЈ ТУРИЗМА

Облици планирања развоја туризма Члан 4.

(1) Планирање и развој туризма обухвата доношење стратешких и планских докумената о будућем развоју ту-

ристичке привреде, проглашење и одрживо коришћење туристичких простора и мјеста.

(2) Планирање у области туризма заснива се на принципима интегралног развоја туризма и осталих комплементарних дјелатности, начелима одрживог развоја туризма, обезбјеђења јединствених стандарда за пружање услуга у туризму и обезбјеђење јединственог регистра свих туристичких субјеката, као и сарадње јавног и приватног сектора у креирању туристичког производа, уз осигурање ефикасног коришћења туристичког мјеста.

(3) Одрживим туризмом сматра се сваки вид туризма који доприноси заштити животне средине, социјалном и економском интегритету и унапређењу природних, створених и културних вриједности на трајној основи.

(4) Министарство трговине и туризма (у даљем тексту: Министарство) даје сагласност на стандарде одрживог туризма који су дестинацијама за одрживи развој туризма или пословним субјектима у области туризма и угоститељства додијељени од стране међународних организација за одрживи туризам.

(5) Сагласност из става 4. овог члана министар трговине и туризма (у даљем тексту: министар) даје рјешењем које доноси на захтјев јединице локалне самоуправе, правног лица које управља просторном цјелином на подручју јединице локалне самоуправе и пословног субјекта у области туризма и угоститељства.

(6) Субјекти из става 5. овог члана обавезни су уз захтјев доставити додијељени стандард одрживог туризма.

(7) Министар доноси рјешење из става 5. овог члана у року од осам дана од дана пријема уредног захтјева.

(8) Рјешење из става 5. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

Врсте стратешких и планских докумената Члан 5.

(1) Стратешка документа у туризму су:

1) Стратегија развоја туризма Републике Српске и

2) Стратегија развоја туризма јединице локалне самоуправе.

(2) Планска документа у туризму су:

1) План промоције туризма Републике Српске,

2) Мастер план,

3) Програм развоја туристичког производа.

(3) Стратегија развоја туризма јединице локалне самоуправе и планска документа из става 2. овог члана морају бити усаглашена са Стратегијом развоја туризма Републике Српске (у даљем тексту: Стратегија).

Стратегија развоја туризма Републике Српске Члан 6.

(1) Стратегијом се одређују циљеви и приоритети развоја туризма у складу са укупним економским, социјалним, еколошким и културно-историјским развојем, обавезама проистеклих из међународних аката и процеса европских интеграција.

(2) Стратегију доноси Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) на приједлог Министарства за период од најмање седам година.

Стратегија развоја туризма јединице локалне самоуправе Члан 7.

(1) Стратегија развоја туризма јединице локалне самоуправе је стратешки документ којим се утврђују циљеви и приоритети развоја туризма јединице локалне самоуправе.

(2) Стратегију развоја туризма јединице локалне самоуправе доноси скупштина јединице локалне самоуправе на приједлог градоначелника, односно начелника јединице локалне самоуправе, уз активно учешће свих туристичких субјеката на подручју јединице локалне самоуправе.

(3) Прије упућивања Стратегије развоја туризма јединице локалне самоуправе на разматрање скупштини општине или града, јединица локалне самоуправе дужна је Министарству доставити приједлог Стратегије развоја туризма јединице локалне самоуправе ради давања сагласности о њеној усклађености са Стратегијом развоја туризма Републике Српске.

(4) Изузетно од става 1. овог члана, није потребно доносити посебну стратегију развоја туризма јединице локалне самоуправе уколико је на нивоу јединице локалне самоуправе усвојен стратешки документ у којем је плански третиран туризам као посебна привредна дјелатност.

(5) Градска, односно општинска управа прати реализацију Стратегије развоја туризма јединице локалне самоуправе и о томе најмање једанпут годишње извјештава скупштину јединице локалне самоуправе.

План промоције туризма Републике Српске

Члан 8.

(1) План промоције туризма Републике Српске (у даљем тексту: План промоције) израђује Министарство.

(2) Влада даје сагласност на План промоције.

(3) План промоције садржи истраживање тржишта, идентификацију циљних група - тржишта, позиционирање маркетиншког програма и остале битне елементе за планирање промоције туризма који се дефинишу пројектним задатком.

(4) План промоције се доноси за период од пет година.

(5) Туристичке организације из овог закона планирају своје промотивне активности у годишњем програму рада у складу са Планом промоције.

Мастер план

Члан 9.

(1) Мастер план је комплексан, истраживачки и свеобухватан документ којим се на основу Стратегије развоја туризма за одређену туристичку дестинацију утврђује концепт развоја простора у вези са размјештајем објеката туристичке инфраструктуре, туристичком супраструктуром, инвестицијама у туризму, плановима маркетинга и конкурентности, као и мјерама за њихово спровођење, за одређени простор од значаја за развој туризма, односно за приоритетну туристичку дестинацију.

(2) Мастер план доноси Влада на приједлог Министарства.

(3) Мастер план садржи техничку оцјену посматраног подручја, укупну процјену капацитета туристичке локације у оквиру простора, саобраћајне мреже и процјену економске оправданости појединачних и укупних инвестиција и остале битне елементе за планирање развоја туризма који се посебно дефинишу пројектним задатком.

(4) Министарство прати реализацију Мастер плана и о томе једанпут годишње извјештава Владу.

Програм развоја туристичког производа

Члан 10.

(1) Програм развоја туристичког производа је документ којим се одређује развој приоритетних туристичких производа утврђених Стратегијом.

(2) Програм развоја туристичког производа доноси Министарство, на основу Стратегије развоја туризма Републике Српске.

Концесије у туризму

Члан 11.

(1) Концесије у области туризма додјељују се ради коришћења јавног добра, природног богатства или добра у општој употреби које је погодно за изградњу објеката туристичке инфраструктуре и туристичке супраструктуре, и то за:

1) изградњу скијалишта у складу са посебним законом којим је уређена област пружања услуга на скијалишту,

2) изградњу угоститељских објеката за смјештај, исхрану и пиће,

3) изградњу купалишта, базена и велнес објеката,

4) изградњу тематских паркова,

5) изградњу објеката туризма на води и објеката за пружање туристичких услуга са спортско-рекреативним активностима.

(2) На питања спровођења поступка из става 1. овог члана, периода коришћења концесије и одређивање концесионе накнаде примјењује се закон којим је уређено питање додјеле концесије у Републици.

(3) Приликом планирања, изградње, реконструкције и адаптације објеката туристичке инфраструктуре потребно је водити рачуна о постизању неутралности деградације земљишта у складу са Конвенцијом Уједињених нација за борбу против дезертификације UNCCD.

Туристичко мјесто

Члан 12.

(1) Туристичко мјесто је организациона и функционална цјелина са формираном туристичком понудом, природним вриједностима, културним добрима, знаменитостима од значаја за туризам, комуналном, саобраћајном и туристичком инфраструктуром и другим садржајима за смјештај и боравак туриста на подручју јединице локалне самоуправе.

(2) Министарство проглашава подручје јединице локалне самоуправе за туристичко мјесто на основу квалитативних и квантитативних статистичких показатеља у туризму.

(3) Квантитативни критеријуми процјењују се на основу расположивих података обима туристичког промета на подручју јединице локалне самоуправе у посљедњој години која претходи години у којој се врши проглашење туристичког мјеста.

(4) Квалитативни критеријуми процјењују се на основу степена изграђености туристичке инфраструктуре и туристичке супраструктуре подручја јединице локалне самоуправе које се проглашава туристичким мјестом.

(5) Министар правилником прописује поступак утврђивања услова за проглашавање туристичког мјеста.

Комисија за проглашење туристичког мјеста

Члан 13.

(1) Министар рјешењем именује Комисију за проглашење туристичког мјеста.

(2) Комисија из става 1. овог члана сачињава записник о свом раду и доставља га министру са приједлогом рјешења.

(3) Министар, на приједлог Комисије, доноси рјешење о проглашењу подручја јединице локалне самоуправе туристичким мјестом.

(4) Рјешење из става 3. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од пет година од дана његовог доношења.

(5) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 4. овог члана.

(6) Рјешење из става 3. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

ГЛАВА III

ТУРИСТИЧКА ДЈЕЛАТНОСТ И ТУРИСТИЧКИ СУБЈЕКТИ

Туристичка дјелатност

Члан 14.

(1) Туристичка дјелатност, у смислу овог закона, представља привредну дјелатност која обухвата развој, организацију, посредовање и пружање туристичких и сродних услуга, као и друге активности којима се ствара, унапређује и пласира туристички производ дестинације, у складу са овим законом, dobrim пословним обичајима и узансама струке.

(2) Добри пословни обичаји и узансе струке из става 1. овог члана утврђују се кроз праксу и препоруке релевантних струковних удружења и привредних комора и примјењују се с циљем унапређења квалитета туристичких услуга и професионалних стандарда.

Субјекти који могу обављати туристичку дјелатност
Члан 15.

(1) Туристичку дјелатност обављају привредна друштва, друга правна лица, предузетници и физичка лица која за пружање тих услуга нису регистровани као предузетници (у даљем тексту: туристички субјекти).

(2) Туристички субјекти из става 1. овог члана дужни су да:

1) на улазу у пословни простор видно истакну пословно име и радно вријеме, као и да се придржавају утврђеног радног времена у своме пословању,

2) објаве услове и цијену сваке појединачне услуге и придржавају се утврђених цијена у оквиру туристичког објекта,

3) за сваку извршену услугу издају кориснику туристичке услуге одговарајући рачун.

Услови за обављање туристичке дјелатности
Члан 16.

(1) Туристички субјект за обављање туристичке дјелатности мора да обезбиди простор, уређаје, опрему и запослено лице, осим ако овим законом није другачије прописано.

(2) Туристички субјект организован као привредно друштво може да почне са обављањем дјелатности, да обавља дјелатност и да мијења услове њеног обављања када се код надлежног суда региструје за обављање туристичке дјелатности у складу са законом којим се уређује регистрација пословних субјеката.

(3) Туристички субјект организован као предузетник може да почне са обављањем дјелатности, да обавља дјелатности и да мијења услове њеног обављања када од надлежног органа јединице локалне самоуправе добије рјешење о регистрацији предузетника у складу са законом којим се уређује обављање предузетничке дјелатности.

Одговорност туристичког субјекта
Члан 17.

Туристички субјект је одговоран за штету проузроковану трећим лицима у обављању туристичке дјелатности у складу са општим правилима одговорности за штету прописаним законом којим се уређују облигациони односи.

Период обављања туристичке дјелатности
Члан 18.

(1) Туристички субјект послује током цијеле године или сезонски.

(2) Туристички субјект утврђује период пословања из става 1. овог члана за сваки објект посебно и о томе обавјештава надлежни орган јединице локалне самоуправе.

ГЛАВА IV ТУРИСТИЧКЕ АГЕНЦИЈЕ

Туристичке агенције
Члан 19.

(1) Пословима туристичких агенција (у даљем тексту: агенција), у смислу овог закона, сматра се организовање, посредовање, продаја и спровођење туристичких пакет-аранжмана, екскурзија, излета и осталих облика путовања, као и пружање других услуга уобичајених у туристичком промету, ради стицања добити.

(2) Послове агенције може да обавља привредно друштво или предузетник уписан у одговарајући регистар у складу са законом којим се уређује регистрација привредних субјеката, односно предузетничке дјелатности, као и у складу са овим законом.

Пословно име туристичке агенције
Члан 20.

(1) Пословно име агенције као ближу ознаку дјелатности обавезно садржи и ријечи: "туристичка агенција".

(2) Осим назива из става 1. овог члана, пословно име агенције може садржавати и уобичајене називе у туристичком пословању као што су: "tours, travel" и слично.

Послови које обавља туристичка агенција
Члан 21.

(1) Пословима туристичке агенције сматрају се:

1) организовање, продаја и спровођење туристичког пакет-аранжмана или излета у земљи и иностранству,

2) организовање и реализовање путовања ученика и студената у иностранство ради учења страног језика или стручног усавршавања са могућношћу обављања привремених и повремених послова,

3) посредовање у организацији и продаји туристичких путовања из т. 1) и 2) овог члана у земљи и иностранству,

4) понуде, продаје и посредовања у продаји туристичких путовања прихвата и превоза путника (трансфер),

5) организовање излета, туристичких разгледања, забавних програма и томе слично и посредовање у организовању скупова, конгреса, конференција, сајмова, манифестација и спортских приредби,

6) пружање, односно посредовање у пружању услуга туристичких водича, туристичких пратилаца, локалних туристичких водича и туристичких аниматора,

7) резервације и продаје путних карата у име и за рачун домаћих и страних превозника,

8) резервације и продаје туристичких, угоститељских и других услуга које су у вези са путовањем и боравком корисника туристичких услуга,

9) посредовање у пружању услуга смјештаја и исхране у апартманима, кућама за одмор, собама за изнајмљивање и угоститељским услугама на селу у објектима сеоског туризма и друго,

10) посредовање у продаји специфичних туристичких услуга,

11) посредовање у изнајмљивању возила корисницима туристичких услуга,

12) резервације и продаје карата за спортске, културне и друге приредбе и манифестације, заступање у осигурању корисника туристичких услуга и пртљага у складу са законом којим се уређује осигурање, продаја туристичких публикација,

13) замјене стране валуте (мјењачке послове), посредовање у продаји полиса за осигурање корисника туристичке услуге и пртљага,

14) пружање туристичких информација и објављивање промотивних материјала,

15) коришћење властитих или уговорених туристичких возила, укључујући мотоцикле, квадове, теренска возила и бицикле, у сврху реализације туристичких аранжмана и посебних облика туризма (авантуристички, тематски, мототуризам и сл.), при чему се наведено коришћење не сматра дјелатношћу изнајмљивања возила у смислу овог закона,

16) други послови уобичајени у туристичком промету.

Пословни простор туристичке агенције
Члан 22.

(1) За обављање дјелатности туристичка агенција мора располагати пословним простором који испуњава услове који се односе на техничку опремљеност, осим ако овим законом није другачије одређено.

(2) Пословни простор из става 1. овог члана представља посебну грађевинску цјелину у односу на друге пословне просторе у истом грађевинском објекту.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, пословни простор агенције не мора представљати посебну грађевинску цјели-

ну уколико се такав простор налази у оквиру тржних центара, сајамских простора, у склопу аутобуских, жељезничких станица, аеродромских терминала и у холу угоститељског објекта за смјештај врсте хотел.

(4) Изузетно од става 1. овог члана агенција која продаје услуге искључиво електронским путем, не мора да испуњава услове који се односе на пословни простор агенције.

(5) Туристичка агенција из става 4. овог члана дужна је да у пословању примјењује одредбе посебног прописа којим се уређује заштита потрошача у дијелу који се односи на склапање уговора на даљину и да поред лица овлашћеног за заступање агенције има запослено још једно лице.

(6) Министар правилником прописује услове који се односе на уређење простора и опрему агенције.

Продаја туристичког пакет-аранжмана Члан 23.

(1) Агенција продаје туристички пакет-аранжман као комбинацију двију или више услуга по унапријед утврђеној цијени.

(2) Продајна цијена је уговорена цијена туристичког пакет-аранжмана која мора да садржи све оне трошкове који чине неодвојив дио неопходан за реализацију тог путовања.

(3) Издвојени обрачун или наплата појединачних услуга истог туристичког пакет-аранжмана не ослобађа агенцију од обавезе из става 1. овог члана.

Електронска продаја туристичког пакет-аранжмана Члан 24.

(1) Агенција која продаје услугу електронским путем послује у складу са овим законом и прописима којим се уређује заштита потрошача.

(2) Агенција из става 1. овог члана дужна је да испуни услове који се односе на услуге продаје електронским путем, као и да електронску продају туристичког пакет-аранжмана, излета и других услуга у туризму обавља уз обавезно навођење сљедећих података:

- 1) пословно име и матични број,
- 2) адреса, сједиште, односно пословна јединица,
- 3) контакт подаци (телефон, мејл-адреса и др.),
- 4) број важеће лиценце Министарства у складу са овим законом,
- 5) безусловна и на први позив платива банкарска гаранција или полиса осигуравајућег друштва,
- 6) општи услови путовања,
- 7) програм путовања,
- 8) име и презиме и контакт подаци лица задуженог за пријем рекламације,
- 9) број текућег рачуна туристичке агенције.

(3) Уколико агенција посредством друштвених мрежа, других веб-сајтова и томе слично даје обавјештење о туристичком пакет-аранжману, излету и другим услугама које пружа, дужна је да испуни услове из става 2. овог члана.

Обавезе туристичке агенције Члан 25.

Туристичка агенција је обавезна да:

- 1) донесе опште услове путовања и програм путовања,
- 2) предузме радње коју су прописане законом којим су уређена права потрошача у Републици [предуговорно обавјештавање, закључивање уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања) и остале обавезе по том закону],
- 3) обезбиједи јемство за обављање послова у складу са овим законом и о томе обавијести корисника туристичке услуге,
- 4) се придржава утврђених цијена и садржаја појединачних услуга (визирање, резервације, излети и остало), свих услова наведених у општим условима путовања, про-

граму путовања и уговору и у свим пословима из члана 21. овог закона поступа са пажњом доброг привредника,

5) нуди и продаје програме путовања који су припремљени на основу закљученог уговора са трећим лицима којима је повјерио извршење услуга из тог програма путовања,

6) у случају отказа путовања корисницима туристичке услуге благовремено врати уплаћена средства,

7) обезбиједи смјештај у периоду трајања уговореног путовања,

8) обезбиједи повратак корисника туристичке услуге на одређиште,

9) води рачуна да корисници туристичке услуге не буду неоправдано задржани на путовању дуже него што је предвиђено програмом путовања,

10) дневно води евиденцију продатих туристичких путовања,

11) у сваком пословном простору, односно мјесту пословања у ком обавља дјелатност на видном мјесту истакне лиценцу за обављање послова туристичке агенције (у даљем тексту: лиценца),

12) понуди кориснику туристичке услуге осигурање од посљедица несрећног случаја, повреде, смрти, оштећења или губитка пртљага, добровољно здравствено осигурање за вријеме путовања и боравака у иностранству, те осигурање од отказа путовања,

13) ангажује током путовања, на језику групе за коју се аранжман реализује, најмање једног туристичког водича или туристичког пратиоца за групу од десет до 50 корисника туристичке услуге, те најмање једног на сваких сљедећих 50 корисника туристичких услуга,

14) користи услуге овлашћеног туристичког водича и туристичког пратиоца,

15) за цјелокупан период трајања туристичког путовања омогући кориснику туристичке услуге једноставан и приступачан начин обраћања лицу овлашћеном за пријем рекламација,

16) као пословну тајну чува податке о кориснику туристичке услуге, које не може достављати другом лицу без његовог изричитог одобрења,

17) сваку промјену регистрованог податка о сједишту, пословној јединици, односно издвојеној пословној просторији пријави Министарству у року од 15 дана од дана настале промјене,

18) објави услове, садржај и цијену сваке појединачне услуге (визирање, резервације, излети и остало) коју пружа и придржава се тих услова, садржаја и цијена,

19) у свим рекламним и промотивним материјалима, као и у свим пословним документима видљиво назначи пословно име и сједиште и број лиценце за обављање послова туристичке агенције.

Општи услови путовања Члан 26.

(1) У општим условима путовања кориснику туристичке услуге непосредно се појашњавају права и обавезе агенције и корисника туристичке услуге у реализацији организације туристичког путовања у складу са законом којим су уређена права потрошача у Републици и облигациони односи, као и права и обавезе приликом обављања осталих послова агенције из члана 21. овог закона, уколико их агенција обавља.

(2) Општи услови путовања садрже најмање:

1) право агенције на накнаду учињених трошкова ако је корисник туристичке услуге одустао од уговора због околности које није могао избјећи или отклонити и које би да су постојале у вријеме закључења уговора представљале оправдан разлог да не закључи уговор,

2) право корисника туристичке услуге на накнаду учињених трошкова када је обавиједио одговарајућу замјену или је замјену нашла агенција,

3) одговорност агенције када извршење услуга повјери трећим лицима,

4) права корисника туристичке услуге за случај отказа путовања,

5) услове за измјену уговорене цијене путовања,

6) информацију о садржају јемства за осигурање од одговорности за причињену штету кориснику туристичке услуге,

7) појашњење поступка, рокове и обавезе агенције у вези са рекламацијом корисника туристичке услуге због отказа путовања, неизвршења или непотпуног извршења услуга обухваћених програмом путовања.

(3) Агенција је дужна опште услове путовања ставити на располагање корисницима туристичких услуга.

Програм путовања

Члан 27.

За реализацију појединачног туристичког пакет-аранжмана или излета агенција је дужна да изради програм путовања у писаној форми (штампаној или електронској), а који мора да садржи:

1) пословно име и сједиште агенције,

2) број и датум издавања лиценце,

3) мјесто, датум и вријеме почетка и завршетка путовања (одредиште), опис плана путовања (итинерер), опис одређених путовања и периоде боравка са датумима ако је боравак организован у дијеловима, односно укупан број дана и ноћења,

4) податке о врсти превоза и својствима превозног средства које се користи приликом реализације путовања,

5) податке о смјештајном објекту (врста и назив, локација и категорија према важећим прописима земље у којој се објекат налази и садржаје које објекат има), односно податке о опремљености смјештајне јединице (соба, апартман, студио), опремљеност и ниво комфора и услуга и остале карактеристике,

6) податке о броју ноћења, врсти и броју услуга и укупном броју дана туристичког путовања,

7) број, врсту и начин услуживања obroka као карактеристике јела и исхране,

8) укупну цијену путовања и услуге које су обухваћене том цијеном,

9) износ таксе и накнаде које се односе на одређене услуге, а које нису укључене у цијену путовања (пристајање, укрцавање, таксе у пристаништима и на аеродромима, боравишне таксе и слично),

10) начин и динамику плаћања путовања,

11) цијену оних факултативних услуга које нису обухваћене продајном цијеном,

12) посебне обавезе путника које су услов за реализацију путовања (здравствене, царинске и граничне формалности, административне и визне, као и документа и рокови неопходни за прибављање виза),

13) минимални број корисника туристичке услуге, ако је то услов за реализацију путовања и крајњи рок за њихово обавјештавање за случај отказивања путовања.

Уручивање програма путовања

Члан 28.

(1) Агенција је дужна да програм путовања уручи кориснику туристичке услуге непосредно или електронским путем прије закључивања уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања).

(2) Корисник туристичке услуге својим потписом непосредно или електронским путем потврђује пријем програма путовања.

Уговор о туристичком пакет-аранжману и уговор о извођењу екскурзије

Члан 29.

(1) Садржај, права и обавезе агенције и корисника туристичке услуге у уговору о туристичком пакет-аранжману

(уговор о организацији путовања), као и у другим уговорима у агенцијском пословању, прописани су законом којим су уређена права потрошача у Републици и облигациони односи.

(2) Изузетно, у случају организације групних школских путовања као што су: ученичке, ђачке и студентске екскурзије, агенција је обавезна да закључи уговор о организацији екскурзије са васпитно-образовном установом у чије име се организује екскурзија, те да уговоре доставе родитељима малољетних ученика, ђака и студентима.

(3) Уговор из става 2. овог члана садржи све елементе уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања), с тим да корисници услуга групног путовања (ученици, ђаци и студенти) имају иста права и обавезе као и корисници туристичких услуга из туристичког пакет-аранжмана према закону којим је уређена заштита потрошача у Републици и закону којим се уређују облигациони односи.

(4) Корисници услуга групног путовања (ученици, ђаци и студенти) на основу уговора из става 2. овог члана остварују сва права која корисницима туристичких услуга припадају на основу овог закона.

(5) Уз уговор из става 2. овог члана обавезно се прилаже списак корисника услуга групног путовања овјерен од одговорног лица васпитно-образовне установе.

(6) Прије закључивања уговора о организацији екскурзије потребно је прибавити писмену сагласност родитеља, односно старатеља свих корисника услуга групног путовања из става 4. овог члана.

(7) Уговори из ст. 1. и 2. овог члана морају бити сачињени на једном од службених језика Републике.

(8) Изузетно од става 7. овог члана, уговори и документација могу бити на страном језику, али је агенција дужна да обезбиди њихов превод овјерен од овлашћеног лица.

(9) Министар у сарадњи са министром просвјете и културе правилником прописује облик и садржај уговора о организовању екскурзије.

Уговор о посредовању

Члан 30.

(1) Агенција као посредник може да продаје само туристички пакет-аранжман друге агенције у својству организатора путовања са којим има закључен уговор о посредовању.

(2) Агенција продаје туристички пакет-аранжман у име и за рачун агенције у својству организатора путовања.

(3) Агенција је дужна да продаје туристички пакет-аранжман под истим условима као и агенција у својству организатора путовања, уз одговарајућу накнаду.

(4) Агенција која је путнику продала туристички пакет-аранжман дужна је да сва документа из уговора о организованом путовању уручи путнику непосредно, уз потврду путника о пријему тих докумената.

(5) Агенција је дужна да у програму путовања и у уговору закљученим са корисником туристичке услуге назначи својство у коме наступа, наведе пословно име и број лиценце агенције у својству организатора туристичког путовања, као и да кориснику туристичке услуге стави на располагање програм и опште услове путовања агенције у својству организатора путовања у писаној форми.

(6) У вези са осталим правима и обавезама из уговора о посредовању сходно се примјењују одредбе закона којима су уређени облигациони односи и заштита потрошача.

Обавезе агенције у случају отказа туристичког пакет-аранжмана и ослобађање од одговорности агенције

Члан 31.

(1) У случају да агенција откаже туристички пакет-аранжман или излет, агенција је дужна да кориснику туристичке услуге врати уплаћена средства за отказано путовање у складу са законом којим су уређена права потрошача у Републици и облигациони односи.

(2) Агенција није одговорна кориснику туристичке услуге за насталу штету ако:

1) је утврђено да су пропусти у неиспуњавању уговорних услуга кривица корисника туристичке услуге,

2) су пропусти настали дјеловањем више силе или неким другим догађајем које организатор туристичког путовања није могао да предвиди или отклони и поред професионалне пажње, а у то се не убрја пребукирање.

Обавезе туристичке агенције приликом пружања услуга превоза

Члан 32.

(1) Агенција је обавезна да превоз корисника туристичких услуга обавља сопственим превозним средствима или превозним средствима у власништву других превозника регистрованих за обављање дјелатности превоза путника.

(2) Када агенција обавља превоз корисника туристичке услуге превозним средствима у власништву других превозника, обавезна је да сачини уговор о међусобним правима и обавезама.

(3) Одредба става 1. овог члана не односи се на превозна средства којима се обавља линијски превоз путника из мјеста поласка и доласка до одредишта и назад у складу са прописима из области саобраћаја.

Услови за рад туристичке агенције

Члан 33.

(1) Послове агенције може да обавља привредно друштво или предузетник који има обезбијеђено јемство, односно гаранцију у складу са овим законом и законом којим је уређена област банкарства у сваком пословном простору, односно мјесту пословања у којем непосредно обавља послове из члана 21. овог закона има запослена најмање два лица у пуном радном времену, од којих једно лице са:

1) завршеним првим циклусом високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалентом,

2) знањем најмање једног страног језика.

(2) Агенција која у свом пословању организује и реализује сопствене туристичке пакет-аранжмане или излете на подручју Републике, односно Босне и Херцеговине, и која их непосредно продаје или нуди на продају корисницима туристичких услуга (резидентима или нерезидентима), односно обавља послове из члана 21. овог закона који се односе искључиво на рецептивни или домаћи туризам, може обављати те послове као привредно друштво или предузетник ако:

1) обезбиједи јемство, односно гаранцију у складу са овим законом и законом којим је уређена област банкарства,

2) у сваком пословном простору, односно мјесту пословања у којем непосредно обавља послове из члана 21. овог закона има запослено најмање једно лице у пуном радном времену са најмање средњом стручном спремом четворогодишњег трајања.

(3) Изузетно, агенција из става 2. овог члана може организовати излете и краткотрајна туристичка путовања ван подручја Републике, односно Босне и Херцеговине искључиво у сусједне државе са којима Босна и Херцеговина граничи, под условом да путовање укупно траје до 48 сати и не може се организовати као дио вишедневног туристичког пакет-аранжмана.

Јемство за обављање послова туристичке агенције

Члан 34.

(1) Агенција из члана 33. став 1. овог закона дужна је да обезбиједи јемство за обављање послова у облику неопозиве, безусловне и на први позив плативе банкарске гаранције или полисе осигуравајућег друштва са лимитом одговорности до 100.000 КМ.

(2) Агенција из члана 33. став 2. овог закона дужна је да обезбиједи јемство за обављање послова у облику неопозиве, безусловне и на први позив плативе банкарске гаранције

или полисе осигуравајућег друштва са лимитом одговорности до 30.000 КМ.

(3) Јемство из ст. 1. и 2. овог члана се обезбјеђује ради накнаде кориснику туристичке услуге:

1) плаћене цијене путовања ако због платне немогућности или стечаја агенције изостану услуге путовања,

2) накнаде трошкова који су настали због платне немогућности или стечаја агенције да измири трошкове нужног смјештаја, исхране и повратка корисника туристичке услуге у мјесто поласка,

3) накнаде штете која се проузрокује кориснику туристичке услуге неиспуњењем, дјелимичним испуњењем или неуредним испуњењем обавеза агенције које су одређене уговором о туристичком пакет-аранжману и програмом путовања.

(4) Агенција је дужна да јемство за организацију путовања посједује за све вријеме трајања лиценце.

(5) Банкарску гаранцију агенцији као налогодавцу издаје банка као гарант.

(6) Банкарска гаранција мора да садржи клаузулу “без приговора” или “наплатива на први позив”.

(7) Уговорач осигурања од одговорности је агенција.

(8) У банкарској гаранцији и полиси осигурања морају бити назначени осигурани ризици из става 3. овог члана.

(9) У случају да агенција обезбјеђује јемство у облику банкарске гаранције или полисе осигурања уговорене на једногодишњи период, дужна је да у року од 15 дана од дана издавања банкарске гаранције или полисе осигурања за наредни једногодишњи период Министарству достави продужену банкарску гаранцију, односно полису осигурања.

Банкарска гаранција за извођење екскурзије

Члан 35.

(1) За организацију групних школских путовања као што су ученичке, ђачке и студентске екскурзије, поред јемства из члана 34. овог закона, агенција је обавезна да обезбиједи посебну банковну гаранцију у најмањој вриједности половине укупне цијене коштања екскурзије утврђене уговором из члана 29. став 2. овог закона.

(2) Гаранција из става 1. овог члана обезбјеђује се ради накнаде штете у свим случајевима из члана 34. став 3. овог закона.

(3) На сва питања у вези са издавањем банковне гаранције из става 1. овог члана сходно се примјењују одредбе члана 34. ст. 5, 6. и 8. овог закона.

Корисник јемства и гаранције

Члан 36.

(1) Корисник јемства и гаранције из чл. 34. и 35. овог закона је корисник туристичке услуге или друго лице које у складу са законом има право на накнаду трошкова или штете, у случају:

1) када је платио цијену путовања и измирио трошкове нужног смјештаја, исхране и повратка са путовања у мјесто поласка у земљи и иностранству и

2) неиспуњења, дјелимичног испуњења или неуредног испуњења обавеза агенције које су одређене општим условима путовања и програмом путовања.

(2) Обезбијеђеним јемством, односно гаранцијом не могу се ограничити права лица из става 1. овог члана на накнаду трошкова или штете.

Лиценца за обављање послова туристичке агенције

Члан 37.

(1) Агенције из члана 33. овог закона дужне су да након прибављања рјешења из члана 16. овог закона од Министарства прибаве дозволу за рад, односно лиценцу.

(2) У поступку издавања лиценце Министарство утврђује да ли је агенција регистрована за обављање туристичке дјелатности код надлежног суда или надлежног органа јединице локалне самоуправе, односно да ли су испуњени

услови прописани овим законом и прописима донесеним на основу овог закона који се односе на услове за запослене, обезбјеђење јемства, услове за изрицање заштитних мјера против одговорног лица организатора туристичког путовања и други услови за рад агенције који се тичу солвентности и квалитета рада агенције, у складу са овим законом и прописима донесеним на основу овог закона.

(3) Уз захтјев за издавање лиценце, потребно је доставити следећу документацију:

1) потврду надлежног суда да над агенцијом која је организована као привредно друштво није отворен поступак стечаја или ликвидације,

2) потврду надлежног суда да агенцији није изречена заштитна мјера забране обављања позива, дјелатности или дужности, нити је одговорном лицу у агенцији изречена заштитна мјера забране обављања позива, дјелатности или дужности,

3) доказ о испуњености законских услова за запослене у агенцији, а то подразумијева:

1. копију дипломе или увјерења о стеченој стручној спреми,

2. увјерење, односно потврду о знању страног језика или овјерену копију дипломе о завршеном школовању на страном језику,

4) потврду, односно увјерење Пореске управе Републике Српске о регистрацији обвезника доприноса обавезног осигурања,

5) овјерене и од одговорног лица агенције потписане опште услове путовања,

6) доказ о посједовању јемства из члана 34. овог закона.

(4) У случају из члана 22. став 4. овог закона, уз захтјев за издавање лиценце, потребно је доставити документацију из става 3. т. 1), 2), 4), 5) и 6) овог члана.

(5) Министарство, по службеној дужности, у сарадњи са Агенцијом за посредничке и финансијске услуге (у даљем тексту: АПИФ) или увидом у Јединствени информациони систем за регистрацију пословних субјеката Републике Српске провјерава регистровање туристичке агенције и оснивање пословне јединице или издвојене јединице.

(6) Министар правилником прописује облик и садржај обрасца захтјева за издавање лиценце.

Издавање лиценце, одбијање захтјева за издавање лиценце и ревизија лиценце за обављање послова туристичке агенције
Члан 38.

(1) Министарство издаје лиценцу у форми рјешења најкасније у року од 15 дана од дана подношења уредног и потпуног захтјева агенције.

(2) Лиценца садржи: пуно пословно име агенције, матични број, сједиште агенције и идентификациони код агенције.

(3) Министарство одбија захтјев за издавање лиценце ако:

1) се утврди да је захтјев поднесен од агенције којој је у периоду од три године, рачунајући од дана подношења захтјева за издавање лиценце, била одузета лиценца,

2) су оснивачи, односно одговорна лица агенције или лица која након оснивања приступе агенцији, физичка лица која су директно или индиректно имала контролно учешће у капиталу агенције којој је одузета лиценца,

3) су оснивачи, односно одговорна лица агенције или лица која након оснивања приступе агенцији, физичка лица која су у периоду од двије године прије подношења захтјева за издавање лиценце кажњена за прекршај из области привреде,

4) нису испуњени остали услови за издавање лиценце из члана 37. став 3. овог закона.

(4) Лиценца из става 1. овог члана подлијеже ревизији након истека рока од три године од дана њеног достављања агенцији.

(5) Министарство по службеној дужности води рачуна о истеку рока из става 4. овог члана.

(6) У поступку ревизије лиценце Министарство, у сарадњи са АПИФ-ом или увидом у Јединствени информациони систем за регистрацију пословних субјеката Републике Српске, а у сарадњи са Пореском управом Републике Српске, по службеној дужности, прибавља документацију из члана 37. став 3. тачка 4) овог закона.

(7) У поступку ревизије лиценце агенција доставља документацију из члана 37. т. 1), 2), 3), 5) и 6) овог закона и следећа документа:

1) овјерен и потписан списак реализованих туристичких путовања, туристичких пакет-аранжмана, екскурзија, излета, односно извршених других послова из члана 21. т. 2) до 15) овог закона које је агенција обављала у периоду од тренутка издавања лиценце до тренутка покретања поступка ревизије лиценце,

2) извод из евиденције продатих туристичких путовања из члана 25. став 1. тачка 10) овог закона.

(8) Лиценца из става 1. овог члана је коначна и против ње није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(9) Подносилац захтјева за издавање лиценце сноси трошкове поступка и трошкови се плаћају приликом подношења захтјева за издавање лиценце.

(10) Трошкови поступка из става 9. овог члана уплаћују се у корист буџета Републике.

(11) На сва питања која се односе на поступак издавања лиценци која овим законом нису посебно уређена, примјењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује управни поступак.

(12) Министар правилником прописује облик и садржај идентификационог кода агенције.

Престанак важења лиценце туристичке агенције
Члан 39.

(1) Лиценца престаје да важи:

1) истеком периода одређеног за ревизију, осим ако је агенција поступила у складу са чланом 38. став 7. овог закона,

2) на основу захтјева агенције,

3) одузимањем лиценце,

4) подјелом агенције на два друштва или више друштва, или престанком постојања агенције у складу са законом којим се уређују привредна друштва и обављање предузетничке дјелатности.

(2) Рјешење о престанку важења лиценце доноси министар.

(3) Рјешење из става 2. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

Одузимање лиценце туристичке агенције
Члан 40.

(1) Министар доноси рјешење о одузимању лиценце агенцији ако се након издавања лиценце у поступку инспекцијског прегледа или ревизије лиценце утврди:

1) да је агенција престала да испуњава услове из чл. 16. и 33. овог закона,

2) да агенција за вријеме важења лиценце послује без важећег јемства из члана 34. овог закона,

3) да агенција за вријеме важења лиценце организује извођење екскурзија, а без обезбјеђења банкарске гаранције из члана 35. овог закона,

4) да агенција нуди или продаје програме путовања без закљученог уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања), односно без уговора о посредовању из члана 30. овог закона, у форми и садржају прописаном законом којим је регулисана заштита потрошача у Републици и облигациони односи, или без уговора о

организацији екскурзије из члана 29. овог закона, у форми и садржају прописаном овим законом,

5) да је агенцији у периоду важења лиценце два пута у року од годину дана изречена новчана казна за прекршај због неизвршавања обавеза из чл. 25, 26, 27. и 32. овог закона,

6) да је лиценца издата на основу неистинитих података или фалсификованих докумената,

7) да је агенција отказала путовање, а корисницима туристичке услуге у законском року не изврши повраћај уплаћених средстава,

8) да агенција није обезбиједила смјештај корисника туристичке услуге за вријеме уговореног путовања.

(2) Агенција којој је одузета лиценца не може да поднесе захтјев Министарству за добијање лиценце прије истека рока од три године од дана достављања рјешења о одузимању лиценце.

(3) Рјешење из става 1. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

Туристичка путовања за сопствене потребе

Члан 41.

(1) Удружења, организације и синдикати могу, ради остваривања циљева утврђених оснивачким актом или статутом, организовати путовања која обухватају услуге превоза и смјештаја искључиво за своје чланове, без сврхе стицања добити и у складу са прописима којима се уређује њихово оснивање и рад.

(2) Удружења, организације и синдикати су дужни да најкасније до 31. марта текуће године утврде годишњи план путовања и заједно са статутом, подацима о броју чланова и оснивачким актом доставе га Републичкој управи за инспекцијске послове и Министарству.

(3) Удружења, организације и синдикати могу организовати путовање из става 1. овог члана, само уколико су код надлежног органа регистровани најмање 12 мјесеци прије доношења годишњег плана путовања.

(4) Годишњи план путовања актом усваја статутом утврђен надлежни орган удружења, организације и синдиката.

(5) У случају промјене годишњег плана путовања удружења, организације и синдикати су дужни да нови план доставе Републичкој управи за инспекцијске послове и Министарству најкасније седам дана од дана усвајања новог плана.

(6) Удружења, организације и синдикати могу да реализују само она путовања која су предвиђена годишњим планом путовања.

(7) Удружења, организације и синдикати су дужни да свако путовање из годишњег плана путовања пријаве Републичкој управи за инспекцијске послове и Министарству, најкасније седам дана прије почетка путовања.

(8) Уз пријаву из става 7. овог члана удружења, организације и синдикати су дужни да доставе програм путовања, списак путника са доказом о чланству и доказ о ангажовању превозника.

(9) Ради организације путовања, удружења, организације и синдикати су дужни да користе искључиво услуге превозника и да користе само она превозна средства у којима су путници и пртљаг осигурани.

(10) Удружења, организације и синдикати су дужни да у програму путовања посебно истакну обавјештење да за путовање није обезбијеђена заштита која се односи на банкарску гаранцију или полису осигурања осигуравајућег друштва.

(11) Путовање се не може јавно оглашавати и рекламирати, осим давања обавјештења члановима.

(12) Удружења, организације и синдикати су дужни да воде евиденцију уговора о организацији путовања и података из уговора закључених са трећим лицима којима је повјерено извршење услуга превоза, смјештаја и других услуга из програма путовања.

(13) Удружења, организације и синдикати су дужни да за свако путовање воде и евиденцију која нарочито садржи:

1) податке о путнику (име, презиме, број чланске карте са датумом издавања и контакт податке),

2) мјесто, датум и вријеме почетка и завршетка путовања, опис одређишта путовања и периоде боравка са датумима,

3) податке о врсти превоза и својствима превозног средства које се користи,

4) податке о смјештајном објекту (врста и назив, локација и категорија према важећим прописима земље у којој се објекат налази и садржаје које објекат има),

5) податке о броју ноћења, врсти и броју услуга и укупном броју дана путовања,

6) продајну цијену путовања са услугама, које су обухваћене том цијеном,

7) цијену оних факултативних услуга, које нису обухваћене продајном цијеном,

8) начин и динамику плаћања путовања,

9) циљ и сврху путовања, усаглашени са актом о оснивању, односно статутом.

(14) Путовање које није у плану путовања или подаци о путовању који нису евидентирани на начин из ст. 12. и 13. овог члана, а имају елементе туристичког путовања у смислу овог закона сматраће се туристичким путовањем за чије је организовање и реализовање потребна лиценца из члана 37. овог закона.

(15) Изузетно од става 1. овог члана, вјерске организације могу организовати посјете вјерника и ходочашћа вјерским свечаностима, светим мјестима и процесјама у складу са законом којим је уређен правни положај цркава и вјерских заједница.

(16) Министар правилником прописује образац и садржај пријаве путовања.

ГЛАВА V

ТУРИСТИЧКИ ВОДИЧ, ТУРИСТИЧКИ ПРАТИЛАЦ И ТУРИСТИЧКИ АНИМАТОР

Туристички водич

Члан 42.

(1) Туристички водич је физичко лице које корисницима туристичких услуга показује и стручно објашњава, по унапријед утврђеном програму, природне, културно-историјске, археолошке, етнографске, друштвено-политичке и друге туристичке знаменитости.

(2) Услугама туристичког водича, у смислу овог закона, не сматрају се послови показивања, стручног објашњавања или давања информација које обавља стручно лице унутар пословног простора у коме ради (музеји, галерије), у националним парковима и другим заштићеним природним добрима или споменицима културе, планински водичи, спелеолошки водичи, водичи у лову и риболову и у осталим облицима туризма из овог закона, као и вођа или пратилац излета или школских екскурзија (у даљем тексту: специјализовани водичи).

(3) Специјализовани водичи за обављање послова из става 2. овог члана не морају имати положен стручни испит за стицање звања туристичког водича, у складу са овим законом.

Туристички пратилац

Члан 43.

Туристички пратилац је физичко лице које у складу са чланом 16. овог закона обавља оперативно-техничке послове у вођењу и праћењу туристичке групе, те даје туристима основна саопштења о путовању.

Услови за стицање звања туристичког водича и туристичког пратиоца

Члан 44.

(1) За стицање звања туристичког водича и туристичког пратиоца потребно је да физичко лице испуни следеће услове:

1) да је држављанин Републике, односно БиХ, односно страни држављанин који има пријављен привремен боравак у БиХ,

2) да има најмање завршено средње образовање у четворогодишњем трајању,

3) да има активно знање најмање једног страног језика и

4) да има положен стручни испит за стицање звања туристичког водича и туристичког пратиоца, осим ако овим законом није другачије прописано.

(2) Стручни испит за стицање звања туристичког водича може се полагати за:

1) подручје Републике и/или

2) туристичка подручја (туристичке регије) која обухватају територију на којој се, по овом закону, оснивају међуопштинске туристичке организације,

3) подручје јединице локалне самоуправе.

(3) Лице из става 1. овог члана које полаже стручни испит за стицање звања туристичког водича за туристичка подручја (туристичке регије) која обухватају територију на којој се оснивају међуопштинске туристичке организације или за подручје јединице локалне самоуправе може полагати испит, само уколико је претходно положило стручни испит за стицање звања туристичког водича за подручје Републике.

(4) Лице из става 1. овог члана полаже стручни испит за стицање звања туристичког водича и туристичког пратиоца за подручје Републике пред комисијом коју рјешењем формира министар, у складу са програмом полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича и туристичког пратиоца за подручје Републике.

(5) Лице из става 1. овог члана које има положен стручни испит за туристичког водича може да обавља и послове туристичког пратиоца.

(6) Трошкове полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за подручје Републике сноси лице које полаже стручни испит, а трошкови се уплаћују у корист буџета Републике и износе једну четвртину износа утврђене најниже нето плате у Републици, за претходну годину, а трошкови полагања стручног испита за стицање звања туристичког пратиоца износе једну осмину износа утврђене најниже нето плате у Републици, за претходну годину.

(7) Министарство издаје увјерење о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича за подручје Републике, односно туристичког пратиоца, као и легитимацију са ознаком туристичког водича, односно туристичког пратиоца и води евиденцију лица која су положила испит.

(8) Лице из става 1. овог члана полаже стручни испит за стицање звања туристичког водича за туристичка подручја (туристичке регије) која обухватају територију на којој се оснивају међуопштинске туристичке организације пред комисијом коју именује међуопштинска туристичка организација или једна или више туристичких организација јединице локалне самоуправе у складу са посебним програмом полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за наведено подручје.

(9) Међуопштинска туристичка организација, односно једна или више туристичких организација јединице локалне самоуправе издају увјерење о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича туристичке регије и воде евиденцију лица која су положила испит за туристичког водича туристичке регије или јединице локалне самоуправе.

Подручје пружања услуга туристичког водича и пратиоца
Члан 45.

(1) Лице које положи стручни испит из члана 44. став 4. овог закона може да пружа услуге водича и пратиоца на подручју Републике.

(2) Лице које положи стручни испит из члана 44. став 8. овог закона може да пружа услуге водича само на територији туристичког подручја (туристичке регије) на којем се оснивају међуопштинске туристичке организације или на подручју јединице локалне самоуправе.

(3) Министар правилником прописује:

1) програм и начин полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича и туристичког пратиоца из члана 44. став 4. овог закона,

2) садржај и начин вођења евиденције лица која су положила испит за туристичког водича и туристичког пратиоца и садржај увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича и туристичког пратиоца,

3) облик и садржај легитимације и ознаке туристичког водича и туристичког пратиоца.

(4) Међуопштинска туристичка организација, односно једна или више туристичких организација јединица локалне самоуправе, уз претходно прибављену сагласност министра, доноси програм полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича из члана 44. став 8. овог закона, те утврђује садржај и начин вођења евиденције лица која су положила испит за туристичког водича, садржај увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича, облик и садржај легитимације и ознаке туристичког водича.

(5) Међуопштинска туристичка организација, односно једна или више туристичких организација јединица локалне самоуправе из става 4. овог члана дужна је да у року од 60 дана од дана одржавања испита за туристичког водича у складу са програмом полагања стручног испита, достави Министарству евиденцију лица која су положила испит за туристичког водича, ради њиховог уписа у евиденцију у туризму.

Почасни туристички водич
Члан 46.

(1) Министар може утврдити својство почасног туристичког водича истакнутим научницима, стручњацима из подручја уже специјалности и лицима која су дала допринос развоју туризма, а која испуњавају услове из члана 44. став 1. т. 1), 2) и 3) овог закона.

(2) Почасни туристички водич може обављати послове водича само повремено.

Начин пружања услуга туристичког водича
Члан 47.

(1) Туристички водич може да пружа услуге самостално као предузетник, односно као физичко лице посредством туристичке агенције, привредног друштва или другог правног лица које обавља туристичку дјелатност као претежну.

(2) За пружање услуга из члана 42. овог закона туристички водич не мора посједовати пословни простор.

(3) За регистрацију туристичког водича као предузетника, поред услова прописаних законом којим се уређује регистрација самосталних предузетника, лице из члана 42. овог закона дужно је да јединице локалне самоуправе достави увјерење о положеном испиту за стицање звања туристичког водича за подручје Републике или туристичког подручја на којем се оснивају међуопштинске туристичке организације.

(4) Туристички водич може пружати услуге посредством агенције, привредног друштва или другог правног лица које обавља туристичку дјелатност као претежну на основу уговора о дјелу или другог уговора о извршењу посла.

(5) Удружење туристичких водича може у име и за рачун својих чланова посредовати у пружању услуга туристичког водича, уз обавезу издавања рачуна кориснику услуге.

(6) Лице које ангажује туристичког водича дужно је да ангажује локалног туристичког водича за подручје јединице локалне самоуправе за које су му потребне услуге туристичког водича, а изузетно, уколико јединица локалне самоуправе на својој територији нема лица која су положила испит за стицање звања туристичког водича за то подручје општине или града, може да ангажује лице које је положило испит за стицање звања туристичког водича за подручје Републике.

Туристички аниматор Члан 48.

(1) Туристички аниматор је физичко лице које у складу са чланом 15. овог закона планира и остварује програме организовања слободног времена корисника туристичких услуга, а које се односи на спортско-рекреативне, забавне и културне садржаје.

(2) За обављање послова из става 1. овог члана туристички аниматор не мора посједовати пословни простор.

(3) Прије почетка обављања послова из става 1. овог члана, туристички аниматор је дужан да Министарству поднесе захтјев за упис у електронску евиденцију у туризму.

Обавезе туристичког водича, туристичког пратиоца и туристичког аниматора Члан 49.

(1) Туристички водич, туристички пратилац и туристички аниматор дужни су да пружају услуге савјесно и стручно у складу са одредбама овог закона и узансама у туризму.

(2) Приликом обављања послова туристички водич и туристички пратилац морају код себе имати легитимацију туристичког водича, односно туристичког пратиоца и на видљивом мјесту носити прописану ознаку.

(3) При обављању послова туристички водич је дужан код себе имати рјешење надлежног органа за пружање услуга уколико послове обавља у својству предузетника или уговор о дјелу или други уговор из члана 46. став 4. овог закона уколико послове обавља у својству физичког лица посредством агенције.

ГЛАВА VI УСЛУГЕ У ТУРИЗМУ

Туристичке услуге Члан 50.

(1) Туристичке услуге у смислу овог закона су: туристичке услуге у здравственом туризму, туристичке услуге на селу, туристичке услуге у ловно-риболовном туризму, туристичке услуге на водама, туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, туристичке услуге које се могу пружати у културном, конгресном, омладинском, планинском и вјерском туризму и у осталим облицима туризма и остале туристичке услуге.

(2) Туристичке услуге из става 1. овог члана могу пружати правна лица, предузетници и физичка лица регистрована за обављање дјелатности у складу са прописима из области угоститељства.

(3) Услугама у конгресном туризму, у смислу овог закона, сматра се скуп туристичких услуга у вези са организовањем научних, политичких, стручних, културних и других скупова, прихват и смјештај учесника, приређивање културно-забавних и других манифестација у вези са организацијом слободног времена учесника, као и приређивање пратећих природби (изложбе, презентације производа, продаја производа и слично).

(4) Услугама у омладинском туризму, у смислу овог закона, сматра се организовање и спровођење боравка туриста у hostelima или другим објектима који су предвиђени за омладину, као што су студентски и омладински домови, кампови, као и организовање културно-забавних, музичких, едукативних и других програма и садржаја који су у вези са боравком омладине.

(5) Туристичке услуге на скијалишту прописане су посебним законом којим се уређује област пружања услуга на скијалишту.

Туристичке услуге у здравственом туризму Члан 51.

(1) Туристичке услуге у здравственом туризму подразумевају путовања мотивисана потребом за унапређењем здравља и превенцију болести уз помоћ здравствених услуга, терапија, физичке активности, велнес услуга и слично, а које се конкретном односе на бањски и здравствени туризам.

(2) Пружалац туристичких услуга у здравственом туризму може Министарству поднијети захтјев за добијање ознаке пружаоца туристичких услуга у здравственом туризму.

(3) Министар правилником прописује:

1) образац и садржај захтјева за добијање ознаке пружаоца туристичких услуга у здравственом туризму,

2) изглед и садржај ознаке пружаоца туристичких услуга у здравственом туризму.

Туристичке услуге на селу Члан 52.

(1) У сеоском туризму могу се пружати туристичке услуге боровка туриста ради одмора и рекреације са могућношћу учествовања у активностима на селу у складу са овим законом и прописима из области угоститељства.

(2) Туристичке услуге из става 1. овог члана су активности које су карактеристичне за сеоска подручја.

Туристичке услуге у ловно-риболовном туризму Члан 53.

(1) Под туристичким услугама у ловно-риболовном туризму подразумевају се услуге прихвата и смјештаја ловаца - риболоваца туриста у одговарајуће објекте, организовање лова и риболова и пружање других услуга за потребе ловно-риболовног туризма.

(2) Туристичке услуге у ловно-риболовном туризму могу пружати привредна друштва и остала правна лица у ловиштима у складу са прописима из области ловства.

(3) Субјекти из става 2. овог члана дужни су да туристима пружају услуге у складу са одредбама овог закона и у складу са прописима из области ловства.

(4) Услуге смјештаја у објектима ловног туризма пружају се у складу са законом којим се уређује област угоститељства.

Туристичке услуге на водама Члан 54.

(1) Под туристичким услугама на водама подразумевају се услуге на ријекама и језерима и осталим водама, као што су:

1) изнајмљивања пловних објеката за одмор и рекреацију и туристичка крстарења,

2) изнајмљивања простора уз уређену и дјелимично или потпуно заштићену обалу за смјештај пловних објеката и туриста који бораве у њима,

3) прихват, чување, одржавање и снабдијевање пловних објеката,

4) уређења и припремања пловних објеката,

5) школе пловидбе и роњења, обуке за вожњу скутера за воду, обуке за скипере, скијање на води и организовање спортских наутичких активности.

(2) Организатор је дужан да обезбиди доступност службе спасавања и пружања хитне медицинске помоћи за вријеме пружања туристичке услуге из става 1. овог члана.

(3) Туристичке услуге у туризму на водама пружају се у прихватним и пловним објектима на ријекама и језерима.

Подјела туристичких објеката на водама Члан 55.

(1) Објекти у туризму на водама дијеле се на прихватне и пловне објекте.

(2) Прихватним објектом, у смислу овог закона, сматра се објекат инсталиран на обали или води који служи за прихват, снабдијевање, чување, одржавање и поправку пловних објеката који се користе за пружање услуга корисницима туристичких услуга.

(3) Прихватни објекти су, у смислу овог закона, сидришта, пристаништа и марине.

(4) Пловним објектом, у смислу овог закона, сматра се објекат са техничким карактеристикама предвиђеним за пловидбу на води.

(5) Пловни објекти су пловни објекти намијењени за разоноду, спорт и рекреацију и пловни објекти намијењени за превоз путника и ствари.

Услови које морају да испуњавају прихватни и пловни објекти туризма на водама
Члан 56.

(1) Прихватни и пловни објекти туризма на водама морају испуњавати посебне услове за поједину врсту објекта у складу са прописом којим се уређује унутрашња пловидба.

(2) Пружаоци услуга у случају изнајмљивања пловног објекта обавезни су да кориснику предају бродско свједочанство или пловидбену дозволу у складу са законом којим се уређује унутрашња пловидба, а лица која изнајмљују пловни објекат морају бити стручно оспособљена за управљање.

Туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности
Члан 57.

(1) Туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности су:

1) туристичке услуге на дивљим водама, као што су: рафтинг, кајак, кану, сплаварење, кањонинг и остале сличне активности,

2) остале туристичке услуге, као што су: услуге спортског пењања, параглајдинг, спелеолошко истраживање, роњење, спелео-роњење, бициклизам, брдски бициклизам, алпинизам, горско-планинско вођење, скакање ужетом, скакање падобраном, хајкинг, трекинг, хидроспид, вожања дајак чамцем и остале сличне активности.

(2) Туристичке услуге из става 1. овог члана на комерцијалној основи могу пружати привредна друштва и предузетници (у даљем тексту: пружалац услуга), под условима прописаним овим законом и у складу са законом којим се уређује област унутрашње пловидбе.

(3) За пружање услуга из става 1. овог члана пружаоци услуга морају имати запослена стручна лица, као што су: инструктори, тренери, скипери и друга лица која су обучена за пружање услуга у складу са законом којим се уређује област спорта.

(4) Министар правилником разрађује минимално-техничке услове за обављање рафтинга као туристичке услуге са спортско-рекреативним активностима.

Обавезе пружаоца туристичких услуга које укључују спортско-рекреативне активности
Члан 58.

(1) Пружалац услуга из члана 57. став 2. овог закона обавезан је да:

1) за пружање туристичких услуга обезбједи одговарајућу опрему и одржава је у складу са посебним стандардима и прописима, зависно од врсте туристичке услуге која укључује спортско-рекреативне активности,

2) прије него што почне са пружањем услуга, посебном информацијом у писаној форми, а и усмено, упозна корисника туристичких услуга са врстама ризика приликом спровођења туристичких услуга из члана 57. став 1. овог закона,

3) у случају организованог пружања услуга из члана 57. став 1. овог закона осигура кориснике туристичких услуга од посљедица несрећног случаја,

4) упозна кориснике туристичких услуга са свим осигураним случајевима из полисе осигурања.

(2) Пружалац услуга из члана 57. став 2. овог закона не смије почети са пружањем услуга прије него што корисник туристичких услуга из члана 57. став 1. овог закона потпише изјаву о разумијевању, прихватању ризика и преузимању одговорности за евентуално насталу штету и упозна се са тим.

(3) Лицима млађим од 18 година услуге из члана 57. став 1. овог закона могу се пружати само уз сагласност родитеља, односно законског заступника или старатеља.

(4) Пружалац услуга дужан је да одбије пружање услуга кориснику који испуњава све услове утврђене овим законом, а за које је очигледно да је под утицајем алкохола или других опојних средстава, односно за кога сматра да је у физичком или психичком стању у којем може проузроковати штету, повреду или довести у животну опасност себе и друге.

(5) Забрањено је конзумирање алкохола и других опојних средстава током обављања активности из члана 57. став 1. овог закона и обављати те активности лицу које је под дејством алкохола и других опојних средстава.

Обавезе стручног лица код пружаоца туристичких услуга које укључују спортско-рекреативне активности
Члан 59.

Стручно лице из члана 57. став 3. овог закона обавезно је да:

1) прије почетка пружања услуга сачини сигурносни извјештај и усмено обавијести кориснике туристичких услуга о сигурносним захтјевима,

2) сачини план путовања, те са његовим садржајем упозна све кориснике туристичких услуга,

3) предузме мјере за заштиту животне средине за вријеме пружања туристичких услуга из члана 57. став 1. овог закона,

4) провери техничку исправност опреме корисника туристичких услуга,

5) благовремено обавијести претпостављене о почетку и завршетку путовања,

6) обавијести надлежне органе у случају наступања несрећног догађаја,

7) води дневник о свакој учињеној услузи.

Услови за стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера
Члан 60.

(1) За стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера на подручју Републике потребно је да физичко лице испуни сљедеће услове:

1) да је држављанин Републике, односно Босне и Херцеговине, односно страни држављанин који има пријављен привремен боравак у БиХ,

2) да има најмање завршено средње образовање,

3) да има активно знање најмање једног страног језика,

4) да има лиценцу издату од одговарајућег спортског савеза у складу са чланом 57. став 3. овог закона,

5) да има увјерење о положеном испиту прве помоћи и

6) да има положен стручни испит за стицање звања туристичког водича за рафтинг.

(2) Лице из става 1. овог члана полаже стручни испит за стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера на подручју Републике пред комисијом коју рјешењем формира министар, у складу са програмом полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера на подручју Републике.

(3) Трошкове полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера на подручју Републике сноси лице које полаже стручни испит, а трошкови се уплаћују у корист буџета Републике и износе једну четвртину износа утврђене најниже нето плате у Републици, за претходну годину.

(4) Министарство издаје увјерење о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера на подручју Републике и води евиденцију лица која су положила испит за туристичког водича за рафтинг - скипера.

(5) Лице које не посједује увјерење о стеченом звању туристичког водича за рафтинг - скипера на подручју Републике не може се бавити рафтингом у комерцијалне сврхе у смислу овог закона.

(6) Министар правилником прописује:

1) програм и начин полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера,

2) садржај увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера.

Остале туристичке услуге

Члан 61.

(1) Осталим туристичким услугама, у смислу овог закона, сматрају се: услуге на купалиштима и базенима, услуге на излетиштима, скијање на води, изнајмљивање скијашке и риболовне опреме, опреме за обављање спортских и рекреативних активности, као и опреме за обављање различитих врста туристичких услуга.

(2) Услуге на купалиштима подразумевају пружање услуга на природним купалиштима и/или вјештачким купалиштима, односно базенима.

(3) Пружалац услуга на купалиштима обавезан је да:

1) организује спасилачку службу са спасиоцима, уколико није другачије одређено посебним прописом или процјеном ризика,

2) пропише купалишни ред и правила коришћења купалишта,

3) уради процјену ризика у складу са преузетим европским стандардима, односно BAS стандардима,

4) обезбједи довољан број санитарних простора, тушева са хигијенски исправном водом, кабина за пресвлачење и мобилне корпе за отпатке.

(4) Услуге на излетиштима подразумевају пружање услуга на природним или уређеним просторима намијењеним боравку, одмору, рекреацији и задржавању излетника.

(5) Министар правилником прописује начин пружања услуга на купалиштима.

Услуге изнајмљивања возила - рентакар

Члан 62.

(1) Услугама изнајмљивања возила (рентакар) сматра се изнајмљивање путничких аутомобила и возила до 3,5 тоне са возачем и без возача.

(2) Пружалац услуга из става 1. овог члана мора имати запослено најмање једно лице које ће обављати услугу возача, уколико се возила изнајмљују са возачима.

(3) Изнајмљивање возила није дозвољено:

1) за стицање добити корисника изнајмљеног возила,

2) за вршење јавног превоза лица,

3) за учествовање на спортским такмичењима или брзинским пробама.

(4) Возилима не могу управљати лица која нису наведени у уговору о изнајмљивању возила.

(5) Уговор о изнајмљивању возила мора се држати у изнајмљеном возилу за вријеме његовог изнајмљивања.

(6) Пружалац услуга из става 1. овог члана дужан је водити евиденцију уговора о изнајмљивању возила.

(7) Министар правилником прописује начин вођења и садржај евиденције уговора о изнајмљивању возила.

Изнајмљивање возила - услови

Члан 63.

(1) Возила која се изнајмљују не могу да буду старија од десет година и морају да испуњавају услове утврђене прописима о безбједности саобраћаја на путевима.

(2) Пружалац услуга изнајмљивања возила из члана 62. овог закона мора да посједује најмање три регистрована моторна возила, обезбјеђено сервисирање и паркинг-простор за сва моторна возила.

ГЛАВА VII ПРОМОЦИЈА ТУРИЗМА И ТУРИСТИЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Промоција и унапређење туризма

Члан 64.

Туристичке организације оснивају се ради обављања следећих послова:

1) промоције туристичког производа,

2) подстицања и унапређивања развоја постојећег и новог туристичког производа,

3) унапређења и развијања свијести о значају туризма, привредним, друштвеним, културним и мултипликативним ефектима туризма на цјелокупни привредни систем,

4) унапређивања општих услова боравка туриста и пружања информација туристима.

Послови туристичких организација

Члан 65.

(1) Туристичке организације:

1) управљају туристичком инфраструктуром јединице локалне самоуправе или туристичког мјеста која им је дата на управљање одлуком оснивача,

2) управљају природним добрима и ресурсима који су им дати на управљање одлуком оснивача (излетишта, ловишта, паркови, плаже, језера, ријеке, природно и културно-историјско наслеђе),

3) посредују у пружању угоститељских услуга на селу, у апартманима, кућама за одмор и собама за изнајмљивање,

4) организују испит за стицање звања туристичког водича за туристичка подручја (туристичке регије) која обухватају територију на којој се оснивају међуопштинске туристичке организације или на подручју јединице локалне самоуправе,

5) достављају Министарству податке о издатим увјерењима о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича на подручју јединице локалне самоуправе или међуопштинске туристичке организације,

6) организују манифестације и приредбе,

7) објављују туристичке комерцијалне огласе у огласним медијима који су им дати на управљање одлуком оснивача,

8) изнајмљују сајамски простор и спортско-рекреативне реквизите,

9) продају сувенире, туристичке карте и брошуре, осим сопственог промотивног материјала, и продају производе и услуге,

10) обављају и друге послове од јавног интереса који су у функцији развоја туризма и који нису у супротности са овим законом и другим прописима.

(2) Обављање послова из става 1. тачка 9) овог члана врши се у складу са прописима којим се уређује област трговине.

Приходи туристичких организација

Члан 66.

Приходи туристичких организација су:

1) приходи из буџета оснивача,

2) приходи од боравишне таксе,

3) приходи од обављања послова из члана 66. овог закона,

4) кредитног задужења уз претходну сагласност оснивача,

5) донација,

6) других извора у складу са законом.

Правни статус туристичких организација

Члан 67.

(1) Туристичке организације имају својство правног лица и уписују се у судски регистар.

(2) Рад туристичких организација је јаван.

(3) Јавност рада обезбјеђује се на начин прописан статутом туристичке организације.

(4) За остваривање права, обавезе и одговорности запослених у туристичким организацијама примјењују се прописи којим се уређује област радних односа.

(5) Туристичке организације у свом називу могу имати појмове као што су: спорт, рекреација, култура, информисање и друге сличне појмове.

(6) Прије упућивања оснивачког акта туристичке организације на разматрање скупштини општине или града, јединица локалне самоуправе дужна је Министарству доставити приједлог оснивачког акта ради давања сагласности о његовој усклађености са овим законом.

(7) На остала питања о раду туристичких организација која нису уређена овим законом примјењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређује систем јавних служби.

Врсте туристичких организација

Члан 68.

Туристичке организације су:

1) Туристичка организација Републике Српске (у даљем тексту: ТОРС),

2) међуопштинска туристичка организација,

3) туристичка организација града или општине.

Органи туристичких организација

Члан 69.

(1) Органи руковођења и управљања туристичким организацијама из члана 68. овог закона су:

1) директор и

2) управни одбор.

(2) Мандат члановима органа управљања туристичким организацијама траје четири године, са могућношћу реизбора.

Статут туристичке организације

Члан 70.

(1) Основни акт туристичке организације је статут.

(2) Туристичка организација која оснива организационе дијелове, као што су представништва, туристичко-информативни центри, филијале, статутом уређује њихову организацију, права и дужности, те начин њиховог пословања и финансирања.

Програм рада туристичке организације

Члан 71.

(1) Туристичка организација је обавезна да за сваку пословну годину утврди програм рада и финансијски план.

(2) Годишњи програм рада и финансијски план туристичке организације обавезно садржи појединачно утврђене и планиране задатке са мјерљивим индикаторима, као и потребна финансијска средства за њихово извршавање.

(3) Туристичка организација која посједује туристичко-информативне центре у оквиру програма рада посебно исказује податке из става 2. овог члана.

(4) Након што оснивач да сагласност на програм рада и финансијски план, туристичка организација из члана 68. т. 2) и 3) овог закона доставља наведене акте Министарству у року од 30 дана од дана усвајања.

(5) ТОРС је обавезан да донесе програм рада и финансијски план најкасније до краја децембра текуће године за наредну годину, на које сагласност даје оснивач.

(6) Управни одбор усваја годишњи програм рада и финансијски план туристичке организације.

Извјештај о пословању са финансијским извјештајем туристичке организације

Члан 72.

(1) Туристичка организација је обавезна да приходе из члана 66. овог закона користи у складу са њиховом намје-

ном, програмом и финансијским планом, у складу са овим законом, законом којим се уређује наплата боравишне таксе и у складу са другим прописима.

(2) ТОРС је обавезан да донесе извјештај о пословању са финансијским извјештајем о пословању за претходну годину најкасније до краја априла текуће године.

(3) Туристичке организације из члана 68. т. 2) и 3) овог закона обавезне су да донесу извјештај о пословању са финансијским извјештајем за претходну годину најкасније до краја јуна текуће године.

(4) Након што оснивач да сагласност извјештај о пословању са финансијским извјештајем, туристичке организације из члана 68. т. 2) и 3) овог закона достављају наведене акте Министарству.

(5) Финансијски извјештај из ст. 2. и 3. овог члана, поред осталих података, обавезно садржи и: податке о извршењу програма рада по појединачно утврђеним задацима са мјерљивим индикаторима, утрошена средства за њихову реализацију, податке о утрошеним средствима за рад туристичких организација, посебно податке о стеченим приходима по основу члана 66. овог закона, начин и сврху трошења средстава јавних прихода, те остварење укупних прихода и укупни финансијски резултат пословања.

Дестинацијска менаџмент организација

Члан 73.

(1) Туристичке организације из члана 68. овог закона, уз сагласност оснивача, у циљу планирања, координације и управљања туристичким активностима, могу са другом туристичком организацијом, привредним друштвом или предузетником који обавља дјелатност из области саобраћаја, туризма, угоститељства, промета робе и услуга, културе, спорта, информисања, конгресних и сајамских активности, основати дестинацијску менаџмент организацију, односно организацију за оперативне, маркетиншке и промотивне послове.

(2) Дјелокруг рада, начин финансирања, као и међусобна права и обавезе туристичке организације и оснивача из става 1. овог члана уређују се посебним споразумом.

ТОРС

Члан 74.

(1) Послове на промоцији и унапређењу туризма од интереса за Републику обавља ТОРС.

(2) За обављање послова из става 1. овог члана Влада је основала ТОРС.

(3) Сједиште ТОРС-а је у Бањој Луци.

Послови ТОРС-а

Члан 75.

(1) ТОРС обавља следеће послове:

1) промотивне активности у туризму:

1. програмира, организује и спроводи туристичку информативно-промотивну дјелатност Републике у земљи и иностранству ради промовисања њених туристичких вриједности,

2. обезбјеђује информативно-промотивна средства којима се промовишу туристичке вриједности Републике (издавачка дјелатност, огласна, електронска и аудиовизуелна средства, односи са јавношћу, наступи на сајмовима, специјализоване туристичке приредбе и манифестације, информативна дјелатност и друга промотивна средства),

3. прикупља све врсте туристичких информација ради обавјештавања јавности, сачињава и објављује туристичке календаре,

2) програмске активности у туризму:

1. обједињује туристичку понуду Републике и предузима мјере и активности на креирању туристичког производа и туристичког имиџа, као и активности на формирању марке (бренда) туристичких подручја која обухватају територију на којој се оснивају међуопштинске туристичке организације, туристичке дестинације и туристичког мјеста,

2. предузима активности на иновацији постојећег туристичког производа Републике,

3. сарађује на пословима који су у вези са стандардизацијом и класификацијом туристичког производа,

4. прати стање на туристичком тржишту и ради на истраживању туристичког тржишта с циљем позиционирања туристичког производа на иностраном туристичком тржишту,

5. прати и анализира кретања на домаћем и иностраним тржиштима и организује истраживања туристичког тржишта од интереса за информативно-промотивну дјелатност Републике,

6. у сарадњи са Министарством предузима мјере и активности на развоју и промоцији туризма у туристички неразвијеним дијеловима Републике,

7. оснивање и организовање туристичких представништа у иностранству и информативних центара у земљи, самостално или у сарадњи са другим субјектима,

8. остали послови од јавног интереса у области туризма које Министарство повјери ТОРС-у,

3) координаторске активности у туризму:

1. координира активности у изради планова и програма рада туристичке организације из члана 68. т. 2) и 3) овог закона,

2. усклађује интересе, пружа подршку и координира начине извршења свих планских и програмских задатака туристичке организације из члана 68. т. 2) и 3) овог закона,

3. остварује сарадњу са агенцијама и осталим привредним субјектима у туризму,

4. усмјерава и координира иницијативе и активности привредних субјеката и других организација на формирању и пласману туристичког производа,

5. координира и обједињава промотивне активности туристичких субјеката, носилаца те активности на нивоу јединице локалне самоуправе и других субјеката у области туризма ради обезбјеђивања јединственог наступа туризма Републике на домаћем тржишту и иностраним тржиштима и остварује сарадњу са одговарајућим органима и организацијама у земљи ради остваривања јединствене политике у области промоције туризма земље на домаћем тржишту и иностраним тржиштима,

6. сарађује са туристичким заједницама и организацијама у БиХ, националним туристичким организацијама у другим земљама и међународним и регионалним организацијама у области туризма,

7. посредством Министарства предлаже Влади одлуку за укључивање ТОРС-а у међународне и регионалне програме и програме развоја и промоције туризма,

8. координира активности са туристичким организацијама из члана 68. т. 2) и 3) овог закона на постављању туристичке сигнализације.

(2) ТОРС обавља и друге активности којима се обезбјеђује успјешно спровођење промоције туризма, као и остале активности од јавног интереса у области туризма које су наложене од Министарства.

Координационо тијело ТОРС-а

Члан 76.

(1) За обављање послова из члана 75. става 1. тачка 3) овог закона ТОРС формира Координационо тијело ТОРС-а (у даљем тексту: Координационо тијело).

(2) Координационо тијело чине директор или овлашћени представник туристичких организација из члана 68. т. 2) и 3) овог закона, на начин и под условом који се утврди Статутом ТОРС-а, и један представник Министарства.

(3) Број чланова Координационог тијела из постојећих туристичких организација градова или општина, односно међуопштинских туристичких организација утврђује се одлуком Управног одбора ТОРС-а и одређује у зависности од броја постојећих туристичких организација из члана 68. т. 2) и 3) овог закона, сразмјерно њиховом туристичком значају и учешћу у укупном приходу ТОРС-а.

(4) Министарство даје сагласност на одлуку Управног одбора ТОРС-а из става 3. овог члана.

(5) Чланови Координационог тијела учествују у изради основних програмских и планских докумената ТОРС-а, на годишњем нивоу усаглашавају ставове према заједничким промотивним активностима свих туристичких организација у Републици на домаћим и иностраним тржиштима и њиховом заједничком наступу на туристичким тржиштима, разматрају и друга питања у вези са развојем туризма у складу са овим законом и Статутом ТОРС-а.

(6) У обављању послова из става 5. овог члана органи управљања ТОРС-а обавезни су да најмање једном годишње одрже сједницу Координационог тијела.

(7) ТОРС је обавезан извјештај са приједлогом мјера и закључака о одржаним активностима из става 5. овог члана доставити Министарству у року од 15 дана од дана завршетка сједнице Координационог тијела.

Рад ТОРС-а у иностранству и међународна сарадња

Члан 77.

(1) ТОРС може да оснива своје пословне јединице у иностранству.

(2) ТОРС може бити члан међународних организација у области туризма.

Органи руковођења и управљања ТОРС-ом

Члан 78.

(1) Орган руковођења ТОРС-ом је директор, а орган управљања је Управни одбор ТОРС-а.

(2) Органи руковођења и управљања ТОРС-ом именују се на период од четири године, са могућношћу реизбора.

Директор ТОРС-а

Члан 79.

(1) Директор представља и заступа ТОРС, организује и руководи радом ТОРС-а и одговара за законитост рада ТОРС-а, заједно са Координационим тијелом предлаже годишњи програм рада са финансијским планом Управног одбора, предлаже акте које усваја Управни одбор ТОРС-а, извршава одлуке Управног одбора ТОРС-а и предузима мјере за њихово спровођење, одговара за коришћење и располагање имовином ТОРС-а, сазива сједницу Координационог тијела и врши друге послове утврђене законом и Статутом.

(2) За директора ТОРС-а може да буде изабрано лице које испуњава опште и посебне услове:

1) да је држављанин Републике, односно БиХ,

2) да је пунољетан,

3) да има завршен први циклус високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалентом правног, економског или туристичког смјера,

4) да има најмање три године радног искуства у струци, након завршеног првог циклуса образовања,

5) да има активно знање најмање једног страног језика.

(3) Директора ТОРС-а именује и разрјешава Влада на приједлог Министарства, уз претходно спроведен поступак јавне конкуренције.

Управни одбор ТОРС-а

Члан 80.

(1) Управни одбор ТОРС-а има три члана, који се бирају посредством јавног конкурса из реда стручних лица из области туризма.

(2) Чланове Управног одбора ТОРС-а именује и разрјешава Влада на приједлог Министарства, након спроведеног поступка јавне конкуренције, осим уколико овим законом није другачије прописано.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, једног члана Управног одбора ТОРС-а предлаже Привредна комора Републике Српске, из области туризма.

(4) За чланове Управног одбора ТОРС-а може да буде изабрано лице које испуњава опште и посебне услове:

- 1) да је држављанин Републике, односно БиХ,
 - 2) да је пунољетан,
 - 3) да има завршен први циклус високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалентом правног, економског или туристичког смјера,
 - 4) да има најмање три године радног искуства у струци.
- (5) Управни одбор ТОРС-а надлежан је да:
- 1) доноси Статут ТОРС-а,
 - 2) доноси годишњи програм рада са финансијским планом,
 - 3) усваја годишњи извјештај о пословању, са финансијским извјештајем,
 - 4) доноси одлуку о оснивању представништва у иностранству и информативних центара у земљи и иностранству,
 - 5) одлучује о коришћењу средстава у складу са законом и Статутом ТОРС-а,
 - 6) одлучује о саставу, начину избора и рада чланова Координационог тијела,
 - 7) обавља и друге послове утврђене законом и Статутом.
- (6) Акти из става 5. т. 1), 2) и 4) овог члана доносе се уз сагласност Министарства.

Надзор над радом ТОРС-а Члан 81.

- (1) Надзор над радом туристичких организација из члана 68. овог закона врши Министарство.
- (2) Министарство надзире законитост рада туристичких организација, законитост њихових аката и степен извршења годишњег програма рада и финансијског плана.
- (3) У вршењу надзора Министарство је овлашћено да:

 - 1) захтијева извјештаје и податке о раду,
 - 2) утврди стање извршавања послова, упозори на уочене неправилности и одреди мјере и рокове за њихово отклањање,
 - 3) даје инструкције,
 - 4) наложи предузимање послова које сматра као потребне,
 - 5) обавијести управну инспекцију у складу са посебним законом,
 - 6) предложи Влади да предузме мјере за које је овлашћена.

- (4) У случају да органи руковођења и управљања ТОРС-а не поступе у складу са чл. 71, 72. и 75. овог закона, Министарство упућује приједлог Влади за покретање поступка разрјешења.
- (5) У вршењу надзора из става 1. овог члана Министарство је обавезно да Влади припреми годишњу информацију о начину утрошка средстава јавних прихода.

Туристичка организација града или општине и међуопштинска туристичка организација Члан 82.

- (1) За обављање послова из чл. 64. и 65. овог закона за територију једне или више јединица локалне самоуправе, јединица локалне самоуправе може да оснује туристичку организацију града или општине и/или међуопштинску туристичку организацију.
- (2) Туристичка организација града или општине и међуопштинска туристичка организација усклађују своје програмске активности на организовању туристичке информативно-промотивне дјелатности у туризму са програмима рада ТОРС-а.

Међуопштинска туристичка организација Члан 83.

- (1) Међуопштинска туристичка организација (у даљем тексту: МТО) оснива се за туристичка подручја (туристичке регије) и то за:

1) бањолучку туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Бања Лука, Козарска Дубица, Костајница, Градишка, Србац, Прњавор, Лакташи, Приједор, Нови Град, Крупа на Уни, Општра Лука, Челинац, Котор Варош, Кнежево, Мркоњић Град, Језеро, Шипово, Рибник, Купрес, Источни Дрвар, Дринић,

2) добојску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Добој, Дервента, Теслић, Петрово, Брод, Модрича, Шамац, Доњи Жабар, Пелагићево, Вукосавље, Станари,

3) зворничко-бијељинску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Бијељина, Угљевик, Лопаре, Зворник, Осмац, Шековићи, Власеница, Братунац, Милићи, Сребреница,

4) сарајевску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Источни Стари Град, Источно Ново Сарајево, Источна Илица, Пале, Трново, Хан Пијесак, Соколац, Рогатица,

5) фочанску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Фоча, Калиновик, Вишеград, Ново Горажде, Рудо, Чајниче,

6) требињску туристичку регију која обухвата подручје јединица локалне самоуправе: Требиње, Љубиње, Билећа, Берковићи, Гацко, Невесиње, Источни Мостар.

(2) На остала питања о раду МТО као што су оснивање, органи управљања, статус, доношење одлука, усвајање програма рада, извјештаја о пословању са финансијским извјештајима, примјењују се одговарајуће одредбе закона којим је уређен систем јавних служби и закона којим се уређује систем локалне самоуправе.

Послови туристичке организације града или општине и МТО Члан 84.

Туристичка организација града или општине и МТО обављају послове:

- 1) промоције туризма јединице локалне самоуправе за туристичка подручја (туристичке регије),
- 2) унапређивања и промоције изворних вриједности јединице локалне самоуправе, као што су традиција, обичаји, етнолошко благо,
- 3) стварања претпоставки за валоризацију туристичких ресурса града или општине,
- 4) сарадње и координације са привредним субјектима који обављају туристичку дјелатност или остале дјелатности које су директно или индиректно повезане са туристичком дјелатношћу, ради заједничког договарања, утврђивања и спровођења политике развоја туризма и његове промоције у оквиру стратегије развоја Републике и града или општине,
- 5) промоције и организовања културних, умјетничких, спортских и других скупова и манифестација које доприносе развоју туристичке понуде мјеста, града или општине,
- 6) подстицања развоја подручја града или општине, која нису укључена или су недовољно укључена у туристичку понуду града, односно општине,
- 7) подстицања и организација активности усмјерених на заштити и одржању културно-историјских споменика и других материјалних добара од интереса за туризам и њихово укључивање у туристичку понуду,
- 8) организовања акција ради очувања туристичког простора, унапређивања туристичког округа и заштите животне средине на подручју града или општине,
- 9) израде програма и планова промоције туризма у складу са стратегијом развоја туризма, планом промоције туризма и програмских активности ТОРС-а,
- 10) реализовања програма боравка студијских група, пружање осталих сервисних информација и услуга туристима,
- 11) сарадње са удружењима, невладиним организацијама из области туризма,

12) сарадње са другим туристичким организацијама у Републици, односно БиХ,

13) обраде података о броју и структури туриста на подручју града или општине, те прикупљање и обрада свих других показатеља битних за праћење извршења постављених циљева и задатака и то најмање једном у шест мјесеци на годишњем нивоу,

14) спровођења анкета и других истраживања у циљу утврђивања оцјене квалитета туристичке понуде на територији града или општине,

15) израде извјештаја о извршењу задатака, анализа и оцјена остварења програма рада и финансијског плана туристичке организације града или општине,

16) израде извјештаја и информација за потребе ТОРС-а,

17) оснивања туристичко-информативних центара,

18) учествовања у дефинисању циљева и политике развоја на нивоу града или општине,

19) прикупљања података за потребе информисања туриста,

20) посредовања у пружању угоститељских услуга на селу, у апартманима, собама и кућама за одмор,

21) обезбјеђивања и израде информативно-пропагандног материјала којим се промовишу туристичке вриједности јединице локалне самоуправе, као што су: штампане публикације, аудио и видео промотивни материјал, промоција путем веб-портала и друштвених мрежа, сувенири, презентације,

22) организације испита за стицање звања туристичког водича за туристичка подручја која обухватају територију града или општине или међуопштинске туристичке организације,

23) вођења евиденције обвезника боравишне таксе на подручју јединице локалне самоуправе који не уплаћују или неуредно уплаћују боравишну таксу,

24) сарадње са надлежним органом града или општине при одређивању радног времена угоститељских објеката на територији јединице локалне самоуправе и друге послове од интереса за промоцију туризма на подручју града или општине у складу са посебним прописима.

Посебни услови за избор директора и управног одбора туристичке организације града или општине и МТО

Члан 85.

(1) За директора туристичке организације града или општине и МТО може да буде изабрано лице које испуњава опште и посебне услове:

1) да је држављанин Републике, односно БиХ,

2) да је пунољетан,

3) да има завршен први циклус високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалент економског, правног или туристичког смјера,

4) да има најмање двије године радног искуства у струци,

5) да има активно знање једног страног језика.

(2) За члана Управног одбора туристичке организације града или општине и МТО може да буде изабрано лице које испуњава опште и посебне услове:

1) да је држављанин Републике, односно БиХ,

2) да је пунољетан,

3) да има завршен први циклус високог образовања са остварених најмање 180 ECTS бодова или еквивалент економског, правног или туристичког смјера,

4) да има најмање двије године радног искуства у струци.

(3) Једног члана Управног одбора туристичке организације града или општине и МТО предлаже подручна Привредна комора Републике Српске, из области туризма.

(4) Остале надлежности директора туристичке организације града или општине и МТО утврђују се у складу са одредбама овог закона и закона којим се уређује рад јавних служби.

Туристичко-информативни центри

Члан 86.

(1) На територији јединица локалне самоуправе туристичка организација града или општине или МТО може основати посебне организационе дијелове, односно туристичко-информативне центре.

(2) Туристичко-информативни центар нема својство правног лица и обавља послове:

1) пружања основних информација туристима у вези са њиховим смјештајем и боравком у туристичком мјесту,

2) промоције и подршке у организовању традиционалних манифестација, забавног, спортског и културног карактера у туристичком мјесту,

3) активног учествовања у пројектима усмјереним на очување животне средине,

4) праћења туристичког промета у туристичком мјесту,

5) сарадње са локалном туристичком привредом,

6) сарадње са осталим субјектима на територији јединице локалне самоуправе који директно или индиректно учествују у креирању локалног туристичког производа,

7) друге послове у складу са статутом туристичке организације града или општине, односно МТО.

Туристичка сигнализација

Члан 87.

(1) Туристички потенцијали, као и садржаји туристичке понуде обиљежавају се одговарајућим сликама, симболима и натписима (у даљем тексту: туристичка сигнализација).

(2) Туристичка сигнализација представља знакове, односно табле, паное или карте којима се усмјеравају и обавјештавају туристи, пјешаци, бициклисти и учесници у саобраћају о културним, историјским, природним и туристичким знаменитостима, објектима туристичке инфраструктуре и супраструктуре, манифестацијама и осталим садржајима туристичке понуде.

(3) Туристичка сигнализација не смије бити оштећена или непрописно постављена.

(4) Министар правилником прописује садржину и начин истицања туристичке сигнализације.

Услови за постављање туристичке сигнализације

Члан 88.

Туристичка сигнализација се поставља на основу одобрења надлежног органа у складу са посебним прописима из области безбједности саобраћаја на путевима, а према захтјеву ТОРС-а или туристичке организације града или општине, односно МТО.

ГЛАВА VIII

ЕВИДЕНЦИЈА У ТУРИЗМУ И ФИНАНСИРАЊЕ ТУРИЗМА

Евиденција у туризму

Члан 89.

(1) Министарство води електронску евиденцију у туризму у којој се уписују подаци о броју:

1) агенција,

2) пружалаца ловно-туристичких услуга,

3) пружалаца услуга у туризму који укључује спортско-рекреативне активности,

4) пружалаца туристичких услуга на селу,

5) туристичких водича, туристичких пратилаца и туристичких аниматора,

6) туристичких мјеста,

7) субјеката који пружају услуге изнајмљивања возила,

8) пружалаца услуга у осталим облицима туризма,

9) туристичких организација.

(2) Министарство, по службеној дужности, прибавља податке о регистрованим туристичким субјектима од АПИФ-а.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, пружаоци услуга рафтинга из члана 57. став 2. овог закона и изнајмљивања возила (рентакар) из члана 62. овог закона дужни су да, након прибављања рјешења из члана 16. ст. 2. и 3. овог закона, Министарству доставе захтјев за упис у електронску евиденцију у туризму, а физичка лица из члана 48. овог закона дужни су да прије почетка обављања послова туристичког аниматора Министарству доставе захтјев за упис у електронску евиденцију у туризму.

(4) Пружаоци услуга из става 3. овог члана у случају престанка обављања дјелатности из члана 48, члана 57. став 2. и члана 62. овог закона дужни су Министарству доставити захтјев за брисање из електронске евиденције у туризму.

(5) Министар правилником прописује облик и садржај захтјева за упис и брисање из електронске евиденције у туризму.

(6) Министар правилником прописује садржај, изглед и начин вођења електронске евиденције у туризму.

Подстицајне мјере за развој туризма Члан 90.

(1) С циљем усмјеравања и подстицања развоја туризма у буџету Републике могу се планирати средства за:

1) учешће у финансирању израде Стратегије, Плана промоције, Мастер плана, програма развоја туристичког производа, студија изводљивости туристичких пројеката, урбанистичких и просторних планова, планова туристичких мјеста и мјеста за одмор,

2) учешће у финансирању промотивних активности туристичких дестинација, као и учешће на туристичким манифестацијама у земљи и иностранству,

3) подстицање изградње туристичке инфраструктуре и туристичке супраструктуре,

4) унапређење постојеће туристичке понуде,

5) подстицање домаћег и рецептивног туризма,

6) финансирање пројеката из области туризма или других области сродних туризму, као што су угоститељство, услужне дјелатности, културне, спортске и остале сродне дјелатности које се могу туристички валоризовати,

7) финансирање редовних активности туристичких субјеката.

(2) Право на додјелу намјенских средстава имају субјекти који су регистровани у Републици и у Брчко Дистрикту БиХ за обављање дјелатности туризма и угоститељства, или са туризмом непосредно повезаних дјелатности, а ти субјекти могу бити:

1) привредна друштва и предузетници,

2) физичка лица која пружају угоститељске услуге у објекту сеоског туризма, апартману, кући за одмор, односно соби за изнајмљивање,

3) удружења, невладине организације и остале непрофитне организације,

4) јединице локалне самоуправе и туристичке организације града или општине, односно МТО и остале јавне установе и правна лица основана на нивоу јединице локалне самоуправе,

5) јавне установе и јавна предузећа.

(3) Додјела намјенских средстава за развој туризма врши се:

1) на основу акта Владе,

2) на основу јавног конкурса,

3) рјешењем министра за износе до 10.000 КМ,

4) рјешењем министра о додјели субвенције за туристичке агенције,

5) за додјелу субвенција у туризму.

(4) За спровођење конкурса министар именује Комисију за спровођење поступка додјеле намјенских средстава.

(5) За спровођење поступка контроле утрошка додијељених намјенских средстава министар именује Комисију за контролу утрошка намјенских средстава за развој туризма.

(6) Избор пројеката који ће бити финансирани или суфинансирани намјенским средствима врши се према следећим критеријумима:

1) усклађеност пројекта са програмима рада Министарства и планским документима,

2) допринос пројекта развоју туристичке понуде,

3) допринос пројекта побољшању друштвеног и економског окружења.

(7) Министар доноси рјешење о одређивању износа намјенских средстава и закључује уговор о финансирању пројекта из области туризма.

(8) Уговор о финансирању пројекта из области туризма садржи податке о додијељеном финансијском износу, прецизно утврђену сврху трошења буџетских средстава, висину учешћа корисника средстава у финансирању пројекта из сопствених или других извора, динамику преноса буџетских средстава, обавезу редовног извјештавања Министарства о намјенском утрошку средстава, начин контроле утрошка додијељених средстава, те остала међусобна права и обавезе уговорних страна.

(9) Влада, на приједлог Министарства, уредбама прописује услове за додјелу средстава, поступак и начин додјеле и коришћења средстава, односно начин контроле утрошка средстава из става 1. овог члана.

Обавезе корисника подстицаја Члан 91.

(1) Корисник подстицаја из члана 90. став 2. овог закона обавезан је да Министарству благовремено достави извјештај о утрошку финансијских средстава са потребним доказима у року који је одређен уговором.

(2) Корисник подстицаја обавезан је да намјенски утроши додијељена средства.

(3) Корисник подстицаја обавезан је да чува документацију на основу које су додијељена намјенска средства Министарства најмање три године од дана закључења уговора.

(4) Корисник подстицаја дужан је да без одгађања, у случају настанка околности које отежавају или онемогућавају реализацију уговорених обавеза, а најкасније у року од пет дана од дана настанка околности обавијести Министарство о:

1) одгађању или промјени рока за реализацију уговорне обавезе,

2) настанку околности које спречавају или одуговлаче реализацију уговора,

3) статусним и другим битним организационим и кадровским промјенама које могу утицати на реализацију уговорне обавезе,

4) промјени оквира задатка или циљева активности,

5) потреби за додатним подстицајима за реализацију активности,

6) намјери уговарања или подуговарања и извођења одређених активности,

7) другим важнијим питањима која се појаве у тренутку реализације уговорних обавеза, а који на одређен начин мијењају пројектне активности или уговорене обавезе.

(5) Корисник подстицаја који у уговореном року не достави извјештај са пратећим доказима о намјенском утрошку новчаних средстава или достави неуредан и непотпун извјештај, злоупотреби, односно ненамјенски утроши средства или не реализује пројекат, губи право на коришћење финансијских средстава прописаних овим законом, те има обавезу да врати додијељена средства увећана за законску затезну камату.

Туристички ваучер Члан 92.

(1) С циљем развоја домаћег туризма у буџету Републике могу се планирати средства за субвенционисано коришћење угоститељских услуга код угоститеља додјелом туристичких ваучера (у даљем тексту: ваучер).

(2) Корисник ваучера је сваки грађанин Републике Српске, као и грађанин са пребивалиштем у Брчко Дистрикту БиХ, који посједује држављанство Републике Српске.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, корисник ваучера може бити и страни држављанин, у складу са међународним споразумом и уговореним принципом реципроцитета.

(4) Ваучер је документ који издаје Министарство на основу кога корисник ваучера остварује право на субвенцију трошкова услуга смјештаја или других угоститељских услуга, код угоститеља.

(5) Корисник ваучера може користити ваучер само ради плаћања услуга из става 3. овог члана код угоститеља у угоститељском објекту који се налази ван мјеста пребивалишта корисника ваучера.

(6) Корисник ваучера је дужан да лично користи услугу из става 3. овог члана код угоститеља.

(7) Право на субвенцију трошкова услуга из става 3. овог члана код угоститеља корисник ваучера може остварити директно у односу са угоститељем или уз посредовање туристичке агенције.

Јавни позив угоститељима и туристичким агенцијама Члан 93.

(1) Министарство у једном од дневних штампаних гласила која се дистрибуирају на територији Републике објављује Јавни позив за учешће у поступку додјеле ваучера (у даљем тексту: Јавни позив).

(2) За учешће на Јавном позиву угоститељ и туристичка агенција подносе Министарству захтјев.

(3) За учешће на Јавном позиву угоститељ и туристичка агенција дужни су да испуне услове, и то:

- 1) да имају регистровано сједиште у Републици,
- 2) да имају измирене све доспјеле пореске обавезе најкасније 30 дана прије дана подношења захтјева за учешће на Јавном позиву,
- 3) број запослених радника код угоститеља и у туристичкој агенцији.

(4) Министарство, по службеној дужности, увидом у Јединствени информациони систем за регистрацију пословних субјеката Републике Српске утврђује испуњеност услова регистрације угоститеља и туристичке агенције из става 3. тачка 1) овог члана, а у сарадњи са Пореском управом утврђује испуњеност услова у вези са измиреним пореским обавезама и бројем запослених радника из става 3. т. 2) и 3) овог члана.

(5) Уколико угоститељ и туристичка агенција испуњавају услове из става 3. овог члана за учешће у поступку додјеле туристичких ваучера, министар доноси рјешење о упису у Евиденцију угоститеља и туристичких агенција (у даљем тексту: Евиденција) у року од осам дана од дана пријема уредног захтјева.

(6) Евиденција је јавна и објављује се на интернет страници Министарства.

(7) Министар доноси рјешење о брисању из Евиденције ако се:

- 1) у току периода додјеле ваучера утврди да су угоститељ или туристичка агенција престали испуњавати услове за учешће у поступку додјеле ваучера,
- 2) у поступку инспекцијске контроле утврди да угоститељска услуга из члана 92. став 4. овог закона није извршена лично и непосредно кориснику ваучера,
- 3) утврди да угоститељ или туристичка агенција злоупотребавају личне податке грађана.

(8) Рјешења из ст. 5. и 7. овог члана су коначна и против њих није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

Додјела туристичког ваучера Члан 94.

(1) За прибављање ваучера лице из члана 92. ст. 2. и 3. овог закона обраћа се директно угоститељу или туристичкој агенцији.

(2) По окончању процедуре резервисања услуге код угоститеља, угоститељ или туристичка агенција из Евиденције, подносе Министарству пријаву за ваучер.

(3) Угоститељ, односно туристичка агенција под пуном прекршајном и кривичном одговорношћу гарантују за тачност личних података грађана у пријави за ваучер, а корисник ваучера за тачност његових личних података достављених угоститељу или туристичкој агенцији у поступку из става 1. овог члана.

(4) У поступку из ст. 1. и 2. овог члана могу се обрађивати лични подаци грађана на основу њихове сагласности, у складу са посебним прописом којим се уређује заштита личних података грађана.

(5) Пријава за ваучер се евидентира са тачним датумом и временом предаје Министарству, односно њеним уписом у јединствену електронску апликацију, о чему се подносилац пријаве за ваучер обавјештава електронским путем.

(6) Министарство спроводи поступак оцјене испуњености услова за издавање ваучера.

(7) Министарство путем јединствене електронске апликације доставља ваучер угоститељу или туристичкој агенцији.

(8) Ако у поступку из става 6. овог члана Министарство оцијени да нису испуњени услови за издавање ваучера, рјешењем одбија захтјев за издавање ваучера и о томе обавјештава подносиоца пријаве за ваучер и лице из члана 92. ст. 2. и 3. овог закона.

(9) Рјешење из става 8. овог члана је коначно и против њега није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(10) Разматрање броја пријава за ваучер ограничен је расположивим буџетским средствима и рангирање пријава за ваучер врши се даном њиховог уноса у јединствену електронску апликацију.

Обавезе угоститеља и туристичке агенције Члан 95.

(1) Угоститељ је дужан да угоститељске услуге из члана 92. став 4. овог закона пружи лично кориснику ваучера, у угоститељском објекту за који је издат ваучер и који послује ван мјеста пребивалишта корисника ваучера.

(2) Ваучер се не може преносити на друго лице и може га искористити само лице на чије име ваучер гласи.

(3) Угоститељ или туристичка агенција наплаћују кориснику ваучера услугу умањену за стварну вриједност смјештаја или других угоститељских услуга, код угоститеља.

(4) Угоститељ је обавезан да кориснику ваучера изда фискални рачун, односно одговарајући рачун након реализације услуге из члана 92. став 4. овог закона и других услуга које су кориснику ваучера пружене у периоду за који је одобрен ваучер, а најкасније на дан одјаве корисника ваучера из угоститељског објекта.

(5) Датум издавања рачуна из става 4. овог члана мора одговарати периоду боравка корисника ваучера у угоститељском објекту.

(6) Уколико укупна вриједност услуге из члана 92. став 4. овог закона не прелази вриједност ваучера, угоститељ или туристичка агенција кориснику ваучера издаје рачун на износ стварне вриједности наведене услуге и тај износ ће бити признат од стране Министарства, у складу са условима за рефундацију из овог закона.

(7) Уколико укупна вриједност услуге из члана 92. став 4. овог закона прелази вриједност ваучера, угоститељ или

туристичка агенција кориснику ваучера издају рачун који садржи укупну вриједност услуга, уз обавезу да на рачуну посебно прикажу уплату до вриједности ваучера и преостали износ који прелази износ вриједности ваучера, а који плаћа корисник ваучера.

(8) Забрањено је угоститељу и туристичкој агенцији да својом цјеновном политиком или на било који други начин доведу у неравноправан положај корисника ваучера у односу на друге кориснике исте услуге.

Рефундација средстава за искориштене туристичке ваучере
Члан 96.

(1) Угоститељ, односно туристичка агенција дужни су да, најкасније до петнаестог дана у мјесецу за претходни мјесец у којем је реализована услуга из члана 92. став 4. овог закона, Министарству доставе Захтјев за рефундацију средстава по основу искоришћених ваучера у претходном мјесецу (у даљем тексту: Захтјева за рефундацију средстава).

(2) Уз Захтјев за рефундацију средстава прилаже се:

1) уредно попуњен, овјерен и потписан ваучер,
2) копија фискалног рачуна за пружене услуге кориснику ваучера,

3) оригинална фактура угоститеља или туристичке агенције,

4) спецификација услуга, овјерена и потписана од овлашћеног лица угоститеља или туристичке агенције.

(3) Министарство разматра Захтјев за рефундацију средстава и у случају испуњености услова, министар доноси рјешење о рефундацији средстава у року од 15 дана од дана пријема уредног Захтјева за рефундацију средстава.

(4) Вриједност ваучера представља максималан износ средстава који се по једном ваучеру може рефундирати угоститељу, односно туристичкој агенцији.

(5) У случају да корисник ваучера користи услугу из члана 92. став 4. овог закона у финансијској вриједности већој од вриједности ваучера, угоститељу, односно туристичкој агенцији рефундира се износ у вриједности ваучера.

(6) У случају да је вриједност ваучера већа од вриједности услуге из члана 92. став 4. овог закона, угоститељу, односно туристичкој агенцији рефундира се износ средстава у вриједности пружених услуга.

(7) Министар рјешењем одбија Захтјев за рефундацију средстава уколико се утврди:

1) да се Захтјев за рефундацију средстава односи на наплату ваучера у супротности са општим правилима коришћења ваучера из овог закона и подзаконских аката који се доносе на основу овог закона,

2) да су ваучером наплаћене угоститељске услуге које није могуће платити ваучером,

3) да је ваучером плаћена услуга смјештаја из члана 92. став 4. овог закона у мјесту пребивалишта корисника ваучера,

4) да ваучер није уредно и читко попуњен,

5) да је ваучер оштећен и коригован,

6) да лични подаци корисника ваучера нису истовјетни његовим подацима на личним документима, односно ако ваучер садржи неправилности у вези са личним подацима грађана,

7) да услуга из члана 92. став 4. овог закона није пружена лично кориснику ваучера, у периоду за који је одобрен ваучер и у угоститељском објекту за који је издат ваучер,

8) да датум издавања рачуна из члана 95. став 5. овог закона не одговара периоду боравка корисника ваучера у угоститељском објекту,

9) да је издат рачун у супротности са чланом 95. ст. 4, 5, 6. и 7. овог закона.

(8) Угоститељу и туристичкој агенцији исплаћују се средства за рефундацију искоришћених ваучера најкасније

у року до 90 дана од дана доношења рјешења из става 3. овог члана.

(9) Рјешења из ст. 3. и 7. овог члана су коначна и против њих није дозвољена жалба, али се може тужбом покренути управни спор пред надлежним судом.

(10) Министарство води евиденцију свих издатих ваучера, са серијским бројевима и датумом издавања ваучера, без навођења личних података корисника ваучера.

(11) Влада доноси Уредбу о додјели туристичких ваучера у Републици.

(12) Уредбом из става 11. овог члана утврђује се финансијска вриједност и садржај ваучера, период и правила коришћења ваучера, облик и садржај пријаве за ваучер, облик и садржај захтјева за учешће на Јавном позиву, разрада посебних услова за учешће на Јавном позиву, као и облик и садржај Захтјева за рефундацију средстава по основу искоришћених ваучера у претходном мјесецу и садржај фактуре и спецификације услуга угоститеља или туристичке агенције.

ГЛАВА IX НАДЗОР

Управни надзор Члан 97.

(1) Надзор над примјеном одредаба овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над спровођењем одредаба овог закона врши Републичка управа за инспекцијске послове и посебне организационе јединице за обављање инспекцијских послова у градској, односно општинској управи јединица локалне самоуправе посредством тржишног инспектора, здравственог инспектора, саобраћајног инспектора, те урбанистичко-грађевинског и еколошког инспектора.

(3) Тржишни инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона надлежан је да контролише регистрацију и категоризацију туристичког субјекта и туристичког мјеста, обавезе туристичких субјеката из овог закона које се односе на испуњеност осталих минимално-техничких услова за рад, истицање пословног имена и радног времена, вођење прописане евиденције, закључивање уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о путовању), уговора о извођењу екскурзије и осталих уговора у агенцијском пословању, истицање и придржавање објављених цијена услуга, издавање рачуна, прибављање јемства и гаранције, план путовања и услове за запослена лица код туристичког субјекта.

(4) Здравствени инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона врши надзор над санитарно-техничким и хигијенским условима у објектима у којима се обавља туристичка дјелатност, осим у просторијама у којима надзор обавља инспектор за храну.

(5) Саобраћајни инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона надлежан је да контролише испуњеност саобраћајно-техничких услова прихватних и пловних објеката код туризма на води и пловних објеката код туристичких услуга са спортско-рекреативним активностима, као и испуњеност услова прописаних за возила која су предмет изнајмљивања (рентакар).

(6) Урбанистичко-грађевински и еколошки инспектор у поступку инспекцијске контроле над примјеном овог закона надлежан је да контролише испуњеност грађевинских услова за обављање туристичке дјелатности у објектима, заштити животне средине код туристичких услуга на води, услуга са спортско-рекреативним активностима и осталих туристичких услуга.

Отклањање утврђених неправилности Члан 98.

(1) Ако у вршењу инспекцијског надзора над примјеном одредаба овог закона или прописа донесених за његово спровођење тржишни инспектор утврди да закон није примјењен или је неправилно примјењен, односно да

туристички субјект није поступио по обавезама из овог закона, поред општих овлашћења прописаних посебним законом, дужан је да донесе рјешење којим се налаже отклањање утврђених неправилности и да одреди рок за њихово отклањање.

(2) Ако недостаци и неправилности из става 1. овога члана угрожавају здравље и живот корисника туристичке услуге или запосленог особља код туристичког субјекта, тржишни инспектор ће усменим рјешењем у записнику забранити обављање туристичке дјелатности у објекту у којем су утврђени недостаци и неправилности, док се утврђени недостаци и неправилности не отклоне.

(3) Тржишни инспектор дужан је да донесе рјешење о забрани обављања туристичке дјелатности ако се утврђене неправилности у предвиђеном року не отклоне.

(4) Забрана из ст. 1. и 2. овог члана траје до отклањања неправилности које су проузроковале забрану.

(5) Ако у поступку инспекцијског надзора тржишни инспектор утврди да је за пружене услуге у туризму зарачуната или наплаћена виша цијена од утврђене, а туристички субјект одбије да врати више наплаћени износ, рјешењем ће наредити даваоцу услуге враћање више наплаћеног износа оштећеном кориснику туристичке услуге.

Привремено затварање објекта Члан 99.

(1) У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор је овлашћен и дужан да изрекне мјеру забране обављања туристичке дјелатности до отклањања неправилности ако:

1) туристичку дјелатност обавља лице које није регистровано код надлежног суда или надлежног органа јединице локалне самоуправе,

2) агенција обавља послове из члана 21. овог закона без прибављене лиценце.

(2) У вршењу инспекцијског надзора тржишни инспектор је овлашћен и дужан да привремено затвори објект у којем се обавља туристичка дјелатност и донесе рјешење ако:

1) агенција послује без важећег јемства, односно без важеће банковне гаранције,

2) агенција престане да испуњава остале услове на основу којих је издата лиценца или су наступиле околности које су разлог за одузимање лиценце,

3) агенција организује туристичко путовање без закљученог уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о путовању), уговора о извођењу екскурзије или ако посредује у организацији туристичког путовања без уговора о субагентури, односно посредничког уговора у туризму,

4) туристички субјект обавља послове агенције или пружа остале туристичке услуге из овог закона, а објекат, просторија и простор у којима се пружају услуге не испуњавају прописане опште минимално-техничке услове за обављање туристичке дјелатности,

5) приликом реализације туристичког пакет-аранжмана или излета агенција не користи превозна средства у којима су корисници туристичких услуга осигурани,

6) купалиште није опремљено неопходним уређајима и опремом или пружалац услуга на купалишту није урадио процјену ризика,

7) се инспектору онемогући вршење послова инспекцијског надзора.

(3) У вршењу инспекцијског надзора саобраћајни инспектор је, поред општих овлашћења прописаних посебним законом, овлашћен и дужан да привремено затвори објект у којем се пружају услуге изнајмљивања возила и донесе рјешење ако се услуге рентакара пружају без испуњености услова из члана 63. овог закона.

(4) У случају затварања објекта у којем се обавља туристичка дјелатност надлежни инспектор из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана дужан је да га запечати.

(5) О затварању објекта у којем се обавља туристичка дјелатност надлежни инспектор из ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана дужан је да сачини записник и у року од 48 сати од тренутка затварања објекта донесе рјешење против кога се може изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана његовог достављања.

Контрола испуњености услова Члан 100.

Испуњеност услова из члана 17. став 1. овог закона провјерава тржишна инспекција у редовном инспекцијском прегледу, а најкасније у року који је прописан законом којим се уређује пословање привредних друштава и законом којим се уређује обављање предузетничке дјелатности.

Примјена Закона и право на жалбу Члан 101.

(1) У поступку примјене овог закона и прописа донесених на основу њега примјењују се правила општег управног поступка, односно одговарајуће одредбе закона којим се уређује инспекцијски надзор, ако овим законом није другачије прописано.

(2) Против рјешења тржишног инспектора може се изјавити жалба Министарству у року од осам дана од дана његовог достављања.

(3) Жалба против рјешења инспектора не одгађа његово извршење.

ГЛАВА X КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Прекршаји

(новчана казна од 5.000 КМ до 25.000 КМ, новчана казна од 2.000 КМ до 10.000 КМ, новчана казна од 3.000 КМ до 15.000 КМ)

Члан 102.

(1) Новчаном казном од 5.000 КМ до 25.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво ако:

1) обавља послове агенције, а не обезбиди јемство из члана 34. ст. 1. и 2. овог закона, односно Министарству не достави продужену банкарску гаранцију или полису осигурања у случају из члана 34. став 9. овог закона,

2) као агенција организује групна школска путовања, а не обезбиди банковну гаранцију из члана 35. став 1. овог закона,

3) обавља дјелатност агенције без прибављене лиценце из члана 37. став 1. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се за прекршај предузетник новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 4.000 КМ до 20.000 КМ, новчана казна од 2.000 КМ до 10.000 КМ, новчана казна од 3.000 КМ до 15.000 КМ)

Члан 103.

(1) Новчаном казном од 4.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво ако обавља дјелатност изнајмљивања возила у супротности са чл. 62. и 63. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ.

(3) За прекршаје из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 2.000 КМ до 10.000 КМ)

Члан 104.

Новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у јединици локалне самоуправе ако:

1) прије упућивања Стратегије развоја туризма јединице локалне самоуправе на разматрање скупштини општине или града, јединица локалне самоуправе не достави Министарству приједлог Стратегије развоја туризма јединице локалне самоуправе ради давања сагласности о њеној усклађености са Стратегијом развоја туризма Републике Српске (члан 7. став 3),

2) ако Министарству, прије упућивања оснивачког акта туристичке организације на разматрање скупштини општине или града, не достави приједлог оснивачког акта ради давања сагласности о његовој усклађености са овим законом (члан 67. став 6).

Прекршаји

(новчана казна од 3.000 КМ до 15.000 КМ, новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ)

Члан 105.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво ако:

1) обавља дјелатност без рјешења надлежног органа из члана 16. ст. 2. и 3. овог закона,

2) обавља послове агенције без испуњености услова који се односе на простор, уређаје и опрему из члана 22. овог закона,

3) као агенција послује без закљученог уговора из члана 29. овог закона,

4) посједује лиценцу Министарства за обављање послова из члана 33. став 2. овог закона, а не бави се организацијом и спровођењем сопствених туристичких пакет-аранжмана или излета на подручју Републике, односно БиХ, односно не обавља послове који се односе искључиво на рецептивни или домаћи туризам, или обавља послове агенције у супротности са ставом 3. члана 33. овог закона,

5) обавља послове агенције, а јемство не посједује у периоду трајања лиценце из члана 34. став 4. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 2.000 КМ до 10.000 КМ, новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ)

Члан 106.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво ако:

1) обавља послове агенције супротно одредбама члана 21. овог закона,

2) послује супротно одредбама члана 24. овог закона,

3) дневно не води евиденцију продатих туристичких путовања (члан 25. тачка 10),

4) не објави услове, садржај и цијену сваке појединачне услуге (визирање, резервације, излети и остало) коју пружа и не придржава се тих услова, садржаја и цијена (члан 25. тачка 18),

5) не донесе опште услове путовања и програм путовања у складу са чл. 26. и 27. овог закона, а у вези са чланом 25. тачка 1) овог закона,

6) обавља послове агенције супротно одредбама чл. 23. и 32. овог закона,

7) посредује у организацији туристичког путовања без закљученог уговора о посредовању из члана 30. овог закона,

8) пружа туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а прије него што почне са пружањем услуга, посебном информацијом у писаној форми, те усмено не упозна корисника туристичких услуга са врстама ризика приликом спровођења туристичких услуга из члана 57. став 1. овог закона и не осигура кориснике туристичких услуга од последица несрећног случаја (члан 58. став 1. т. 2) и 3),

9) пружа туристичке услуге из чл. 57. и 61. овог закона, а не испуњава услове који се односе на пословне просторије, уређаје и опрему,

10) пружа услуге у туризму на дивљим водама или туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а нема запослена лица са одговарајућом лиценцом из члана 57. став 3. овог закона,

11) пружа туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а не одржава опрему у технички исправном стању у складу са чланом 58. став 1. тачка 1) овог закона.

(2) За прекршај из ст. 1. и 2. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ.

(3) За прекршаје из ст. 1. и 2. овог члана казниће се за прекршај предузетник новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ, новчана казна од 800 КМ до 4.000 КМ)

Члан 107.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај привредно друштво ако:

1) послује супротно прописаним обавезама из члана 15. став 3. овог закона,

2) обавља послове агенције, а не назначи пословно име из члана 20. овог закона,

3) обавља послове агенције и пружа услуге посредством интернета супротно одредбама члана 22. ст. 4. и 5. овог закона,

4) корисника туристичке услуге не упозна са садржајем јемства (члан 25. став 1. тачка 3),

5) се не придржава утврђених цијена и садржаја појединачних (визирање, резервације, излети, остало) услуга, те свих услова наведених у општим условима путовања, програму путовања и уговору (члан 25. став 1. тачка 4),

6) не нуди и не продаје програме путовања који су припремљени на основу закљученог уговора са трећим лицима којима је повјерио извршење услуга из тог програма путовања (члан 25. став 1. тачка 5),

7) у сваком пословном простору, односно мјесту пословања у ком обавља дјелатност на видном мјесту не истакне лиценцу у складу са чланом 25. став 1. тачка 11) овог закона,

8) не понуди кориснику туристичке услуге осигурање од последица несрећног случаја, повреде, смрти, оштећења или губитка пртљага, добровољно здравствено осигурање за вријеме путовања и боравка у иностранству, те осигурање од отказа путовања (члан 25. став 1. тачка 12),

9) не ангажује током путовања на језику групе за коју се аранжман реализује најмање једног туристичког водича или туристичког пратиоца за групу од десет до 50 корисника туристичких услуга, те најмање једног на сваких следећих 50 корисника туристичких услуга, у складу са чланом 25. став 1. тачка 13) овог закона,

10) обавља послове агенције, а ангажује неовлашћеног туристичког водича или, туристичког пратиоца који не испуњава услове из закона (члан 25. став 1. тачка 14),

11) као пословну тајну не чува податке о кориснику туристичке услуге или их достави другом лицу без корисничког изричитог одобрења (члан 25. став 1. тачка 16),

12) сваку промјену регистрованог податка о сједишту, пословној јединици, односно издвојеној пословној просторији не пријави Министарству у року од 15 дана од дана настале промјене (члан 25. став 1. тачка 17),

13) у рекламним и промотивним материјалима, као и у свим пословним документима видљиво не назначи пословно име и сједиште, те идентификациони број (члан 25. став 1. тачка 19),

14) обавља послове агенције, а садржај утврђених општих услова путовања и програма путовања не усагласи са чланом 26. став 2. и чланом 27. став 1. овог закона,

15) опште услове путовања не стави на располагање корисницима туристичких услуга 26. став 3. овог закона,

16) програм путовања не уручи кориснику туристичке услуге непосредно или електронским путем прије закључивања уговора о туристичком пакет-аранжману (уговор о организацији путовања), (члан 28. став 1),

17) се уз уговор не приложи списак корисника услуга групног путовања овјерен од одговорног лица васпитно-образовне установе и не прибави писмена сагласност родитеља, односно старатеља свих корисника услуга групног путовања (члан 29. ст. 5. и 6),

18) уговори нису сачињени на једном од језика конститутивних народа у БиХ (члан 29. став 7) и не обезбиједи превод уговора који је овјерен од овлашћеног лица у случају из члана 29. став 8. овог закона,

19) у програму путовања и у уговору закљученим са корисником туристичке услуге не назначи својство у коме наступа, наведе пословно име и број лиценце агенције у својству организатора туристичког путовања, као и кориснику туристичке услуге не стави на располагање програм и опште услове агенције у својству организатора туристичког путовања у писаној форми (члан 30. став 5),

20) продаје или нуди на продају туристички пакет-аранжман или излет друге агенције, а не продаје туристичка путовања под истим условима као и агенција у својству организатора путовања (члан 30. став 3),

21) обавља послове агенције, а не испуњава услове који се односе на кадровске оспособљености из члана 33. ст. 1. и 2. овог закона,

22) пружа туристичке услуге супротно одредбама члана 50. ст. 3. и 4, чл. 51, 52. и 53. овог закона,

23) пружа туристичке услуге на водама супротно одредбама чл. 54. и 56. овог закона,

24) пружа туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а кориснике туристичких услуга не упозна са осигураним случајевима из члана 58. тачка 4) овог закона,

25) пружа услуге које укључују спортско-рекреативне активности супротно одредбама члана 58. став 1. овог закона,

26) поступи супротно одредбама члана 58. ст. 2, 3, 4. и 5. овог закона,

27) пружа туристичке услуге на купалишту и остале туристичке услуге супротно одредбама члана 61. овог закона,

28) не води евиденцију уговора о изнајмљивању возила (члан 62. став 6),

29) врши изнајмљивање возила супротно одредбама члана 62. став 3. овог закона,

30) пружаоци услуга рафтинга и изнајмљивања возила (рентакар) Министарству не доставе захтјев за упис у електронску евиденцију у туризму након прибављања рјешења из члана 16. ст. 2. и 3. овог закона (члан 89. став 3), односно ако у случају престанка обављања дјелатности из члана 57. став 2. и члана 62. овог закона Министарству не доставе захтјев за брисање из електронске евиденције у туризму (члан 89. став 4).

(2) За прекршај из ст. 1. и 2. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 2.500 КМ до 12.500 КМ, новчана казна од 1.500 КМ до 7.500 КМ, новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ)

Члан 108.

(1) Новчаном казном од 2.500 КМ до 12.500 КМ казниће се туристичка организација ако:

1) ненамјенски утроши средства из члана 66. т. 1) и 2) овог закона (члан 72. став 1),

2) поступи супротно одредбама члана 85. овог закона.

(2) Новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ казниће се туристичка организација ако:

1) донесе програм полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича из члана 45. став 4. овог закона, без претходно прибављене сагласности (члан 44. став 8),

2) не достави Министарству у прописаном року евиденцију лица која су положила испит за туристичког водича (члан 45. став 5),

3) не донесе програм рада и финансијски план најкасније до краја децембра текуће године за наредну годину (члан 71. став 5),

4) не донесе извјештај о пословању са финансијским извјештајем о пословању у року прописаном чланом 72. ст. 2. и 3. овог закона,

5) не достави Министарству програм рада и извјештај о пословању са финансијским извјештајем у складу са чланом 71. став 4. и чланом 72. став 4. овог закона,

6) поступи супротно одредбама члана 76. став 6. овог закона и не достави извјештај Министарству у року из члана 76. став 7. овог закона.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у туристичкој организацији новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ, а за прекршај из става 2. овог члана новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ, новчана казна од 800 КМ до 4.000 КМ)

Члан 109.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се туристичке организације из члана 68. т. 2) и 3) овог закона ако:

1) не планирају своје промотивне активности у годишњем програму рада у складу са Планом промоције (члан 8. став 5),

2) рада, финансијски план или извјештај о пословању не садржи податке из члана 71. ст. 2. и 3. и члана 72. став 5. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ казниће се одговорно лице у туристичкој организацији из члана 68. т. 2) и 3) овог закона.

Прекршаји

(новчана казна од 3.000 КМ до 15.000 КМ, новчана казна од 1.500 КМ до 7.500 КМ, новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ, новчана казна од 800 КМ до 4.000 КМ)

Члан 110.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 15.000 КМ казниће се правно лице ако:

1) пружа услуге из члана 57. овог закона, а не поступи у складу са чланом 14. овог закона,

2) организује туристичка путовања за сопствене потребе супротно одредбама члана 41. овог закона,

3) пружа услуге у туризму на дивљим водама или туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а нема запослена лица са одговарајућом лиценцом из члана 57. став 3. овог закона,

4) пружа туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а не одржава опрему у технички исправном стању у складу са чланом 58. тачка 1) овог закона и ако прије него што почне са пружањем услуга, посебном информацијом у писаној форми и усмено не упозна корисника туристичких услуга са врстама ризика приликом спровођења туристичких услуга из члана 58. став 1. овог закона и не осигура кориснике туристичких услуга од посљедица несрећног случаја (члан 58. став 1).

(2) Новчаном казном од 1.500 КМ до 7.500 КМ казниће се правно лице ако:

1) прије закључивања уговора о организацији екскурзије не прибави писмену сагласност родитеља, односно старатеља свих корисника услуга групног путовања (члан 29. став 6),

2) посредује у пружању услуга туристичког водича, а кориснику услуге не изда рачун (члан 47. став 5),

3) пружа туристичке услуге супротно одредбама члана 50. ст. 3. и 4, чл. 51, 52. и 53. овог закона,

4) пружа туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а кориснике туристичких услуга не упозна са осигураним случајевима у складу са чланом 58. став 1. тачка 4) овог закона,

5) пружа услуге које укључују спортско-рекреативне активности супротно одредбама члана 59. ст. 1, 3, 4. и 5. овог закона.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ а за прекршај из става 2. овог члана новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ.

Прекршаји

(новчана казна од 1.000 КМ до 5.000 КМ)

Члан 111.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се физичко лице ако:

1) поступи супротно одредбама члана члана 43. и члана 44. став 3. овог закона,

2) пружа услуге туристичког водича и туристичког пратиоца, а не испуњава услове из члана 44. став 1, члана 45. ст. 1. и 2, члана 46. став 2, члана 47. став 1. и члана 48. став 1. овог закона,

3) пружа услуге туристичког водича без закљученог уговора о дјелу или другог уговора из члана 47. став 4. овог закона,

4) поступи супротно одредбама члана 49. овог закона,

5) поступи супротно одредбама члана 58. став 4. овог закона,

6) у својству стручног лица пружа услуге у туризму на дивљим водама или туристичке услуге које укључују спортско-рекреативне активности, а не поступи по обавези из члана 59. став 1. т. 1), 2), 4), 6) и 7) овог закона,

7) пружа услуге туристичког водича за рафтинг - скипера, а не испуњава услове из члана 60. став 1. овог закона,

8) пружа услуге туристичког водича за рафтинг - скипера без увјерења о стеченом звању туристичког водича за рафтинг - скипера на подручју Републике (члан 60. став 5).

Заштитна мјера

Члан 112.

(1) За учињене прекршаје из члана 109. овог закона који су поновно почињени од истог туристичког субјекта у року од двије године од дана правоснажности рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања туристичке дјелатности у трајању од 90 дана до шест мјесеци.

(2) За учињене прекршаје из чл. 110. и 111. овог закона који су поновно почињени од истог туристичког субјекта у року од двије године од дана правоснажности рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања туристичке дјелатности у трајању до 90 дана.

ГЛАВА XII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Усклађивање пословања туристичких субјеката

Члан 113.

(1) Туристички субјекти ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Лица из члана 44. овог закона која су до дана ступања на снагу овог закона положила стручни испит за стицање звања туристичког водича за подручје Републике имају право да обављају и послове туристичког пратиоца, без обавезе полагања посебног стручног испита за туристичког пратиоца.

Започети поступци

Члан 114.

Поступци започети према прописима важећим до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по тим прописима.

Подзаконски акт - уредба

Члан 115.

Влада ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети:

1) Уредбу о условима и критеријумима за додјелу на-мјенских средстава за развој туризма (члан 90. став 9),

2) Уредбу о подстицајима за туристичке агенције (члан 90. став 9),

3) Уредбу о додјели туристичких ваучера (члан 96. став 11).

Подзаконски акт - правилник

Члан 116.

Министар ће у року од девет мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети следеће подзаконске акте:

1) Правилник о условима за проглашавање туристичког мјеста (члан 12. став 5),

2) Правилник о условима за опремање пословног простора агенције (члан 22. став 6),

3) Правилник о облику и садржају уговора о организацији екскурзије (члан 29. став 9),

4) Правилник о облику и садржају обрасца захтјева за издавање лиценце (члан 37. став 6),

5) Правилник о облику и садржају идентификационог кода агенције (члан 38. став 12),

6) Правилник о обрасцу и садржају пријаве путовања (члан 41. став 16),

7) Правилник о програму и начину полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича и туристичког пратиоца за подручје Републике (члан 45. став 3. тачка 1),

8) Правилник о садржају и начину вођења евиденције лица која су положила испит за туристичког водича и туристичког пратиоца и садржај увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича и туристичког пратиоца (члан 45. став 3. тачка 2),

9) Правилник о облику и садржају легитимације и ознаке туристичког водича и туристичког пратиоца (члан 45. став 3. тачка 3),

10) Правилник о обрасцу и садржају захтјева за до-бијање ознаке пружаоца туристичких услуга у здравственом туризму (члан 51. став 3. тачка 1),

11) Правилник о изгледу и садржају ознаке пружаоца услуга у здравственом туризму (члан 51. став 3. тачка 2),

12) Правилник о минимално-техничким условима за обављање рафтинга као туристичке услуге са спортско-рекреативним активностима (члан 57. став 4),

13) Правилник о програму и начину полагања стручног испита за стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера (члан 60. став 6. тачка 1),

14) Правилник о садржају увјерења о положеном стручном испиту за стицање звања туристичког водича за рафтинг - скипера (члан 60. став 6. тачка 2),

15) Правилник о начину пружања услуга на купалиштима (члан 61. став 5),

16) Правилник о начину вођења и садржају електронске евиденције уговора о изнајмљивању возила (члан 62. став 7),

17) Правилник о садржају и начину истицања туристичке сигнализације (члан 87. став 4),

18) Правилник о облику и садржају захтјева за упис и брисање из електронске евиденције у туризму (члан 89. став 5),

19) Правилник о садржају, изгледу и начину вођења електронске евиденције у туризму (члан 89. став 6).

Подзаконски акти - примјена Члан 117.

До доношења подзаконских аката утврђених овим законом примјењиваће се подзаконски акти донесени на основу Закона о туризму ("Службени гласник Републике Српске", бр. 45/17 и 16/23), осим ако нису у супротности са овим законом.

Престанак важења постојећег Закона Члан 118.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о туризму ("Службени гласник Републике Српске", бр. 45/17 и 16/23).

Ступање на снагу Закона Члан 119.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-631/26
20. маја 2026. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Др **Ненад Стевандић**, с.р.

1152

На основу члана 80. став 1. тачка 4. Устава Републике Српске, предсједник Републике д о н о с и

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ГРАДУ ФОЧА

Проглашавам Закон о Граду Фоча, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветнаестој редовној сједници, одржаној 20. маја 2026. године, а Вијеће народа 29. маја 2026. године констатовало да се усвојени Закон о Граду Фоча не односи на витални национални интерес ниједног од конститутивних народа у Републици Српској, чиме су се испунили формално-правни услови за доношење указа.

Број: 01-020-1855/26
2. јуна 2026. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Проф. др **Синиша Каран**, с.р.

ЗАКОН О ГРАДУ ФОЧА

Члан 1.

Овим законом уређују се подручје, надлежности, органи и финансирање Града Фоча.

Члан 2.

(1) Подручје града Фоча чине насељена мјеста која су чинила подручје општине Фоча.

(2) Сједиште Града Фоча је у Фочи.

Члан 3.

- (1) Град Фоча има својство правног лица.
- (2) Град Фоча је правни сљедник Општине Фоча.
- (3) Град Фоча ступа у сва права и преузима обавезе Општине Фоча.

Члан 4.

(1) Град Фоча има Статут.

(2) Статутом Града Фоча, у складу са законом, уређују се послови града, организација и рад органа града, акти, финансирање, учешће грађана у локалној самоуправи, саградња града са другим јединицама локалне самоуправе, поступак за доношење и промјену статута, као и друга питања од значаја за остваривање права и дужности Града Фоча.

Члан 5.

(1) Град Фоча има грб и заставу (у даљем тексту: симболи).

(2) Град Фоча може да има празник.

(3) Празник, облик, садржај и употреба симбола уређују се Статутом Града Фоча, у складу са законом.

(4) Грб Града Фоча мора бити сачињен и описан по правилима хералдике.

(5) Симболи имају садржаје који изражавају историјско, културно и природно обиљежје Града Фоча и не могу бити у истовјетном или модификованом облику са симболима држава или са знаком политичке странке, привредног друштва, установе, другог правног лица или организације.

Члан 6.

(1) Град Фоча остварује надлежности општине и града утврђене Уставом Републике Српске, законом и статутом.

(2) Град Фоча врши послове републичке управе који су му законом пренесени.

Члан 7.

Органи Града Фоча су Скупштина града и градоначелник.

Члан 8.

(1) Скупштина града Фоча је представнички орган, орган одлучивања и креирања политике града.

(2) Скупштину града Фоча чине одборници, који се бирају непосредно у складу са изборним прописима.

(3) Број одборника Скупштине града Фоча утврђује се Статутом Града Фоча, у складу са изборним прописима.

(4) Скупштина града Фоча има предсједника и потпредсједника.

(5) Начин рада Скупштине града Фоча уређује се Пословником о раду Скупштине, у складу са законом и Статутом Града Фоча.

Члан 9.

Скупштина града Фоча има надлежности Скупштине општине Фоча утврђене законом којим се уређује систем локалне самоуправе и другим законима.

Члан 10.

(1) Градоначелник Града Фоча је извршни орган власти у Граду Фоча.

(2) Градоначелник има замјеника, који му помаже у вршењу дужности, у складу са законом.

(3) Градоначелника бирају на изборима грађани непосредно у складу са изборним прописима.

Члан 11.

Градоначелник има надлежности начелника општине утврђене законом којим се уређује систем локалне самоуправе и другим законима.

Члан 12.

(1) Град Фоча има своју имовину.

(2) Имовину Града Фоча чини имовина бивше Општине Фоча.

(3) Имовином Града Фоча управљају органи Града Фоча, у складу са законом.

Члан 13.

Финансирање Града Фоча, као и поступак и услови под којима се Град Фоча може задуживати, уређују се законом.